

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

15
1921

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΝΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ 367
ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ¹

36 (φ. 117^β)

Διέτριβεν ἐκτεθείς πρὸς Ἑλλήνων περί που τὴν Λημνίαν ἀπάνθρω-
πον ἔρημον Φιλοκτήτης ὁ Ποϊάντος, ὃν πολλὰ πολλάκις ἐκ τῆς τοῦ
Ομήρου διελέχθην σοι τῆ τιμῆ μοι κεφαλῆ καὶ αἰδεσίμῳ. Καὶ ὤκει
μὲν περὶ αὐτόροφον, ὑπετρέφετο δὲ ὄσα καὶ θήρ, ὕδωρ δὲ διήκει τοῦ-
τον οὐκ ἀέναον οὐδ' ἀπόρρητον, ἀλλ' ὁμόρου λείψανον σεσιπὸς γῆς
ἐναπομείναν κοιλώματι, καὶ μυρίοις ὄσοις ἐπάλαιε τοῖς δεινοῖς, ἄλλως
τε οὐδὲ ἀρτίπους ὦν, ἀλλὰ κατὰ γῆς ἔρπων τοῦτο δὴ τὸ μέρος, τὴν
ἐκδακούσαν τοῦτον μιμούμενος ἔχιδναν. Ἀλλ' ὅμως οὔτε τὸ τῆς τρο-
φῆς τοῦτον ἐλύπει τοσοῦτον δυσπόριστον, οὔτε τὸ στατὸν ὕδωρ, οὔτε
τὸ τῆς ἐχίδνης φόνιον χάραγμα. ἐπειδὴν δὲ τις χρόνιον ἐνδημήσας
προσεῖποι μὲν ἐκείνον καὶ δεξιῶσταιτο καὶ ἐλληνικῆς ποθεν φωνῆς αἰ-
σθανόμενος ὡς ἐξεστηκῶς ἐδόα

ὦ φίλτατον φώνημα. Φεῦ τὸ καὶ λάθειν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.

Τοιαῦτα γάρ, αἰδέσιμε καὶ παμπόθητε, πάσχομεν καὶ
ἡμεῖς ὡς ὁ ἦρως ἐκείνος. Φωνὰς γάρ ἀκούομεν ἐκ πολλῶν μερόπων,
ἡμεῖς δ' ἀναυδοὶ καὶ ὡς φέρ' εἰπεῖν ἄφωνοι καθήμενοι καὶ χεῖρα ἐπι-
στόματι ἔχοντες κατὰ τὴν παροιμίαν, ὅμως εὐρόντες ὧδε τὸ τοῦ θεοῦ
δῶρον, τὸν καλὸν Θεόδωρον, τὸν ἐμοὶ κατὰ πνεῦμα φίλτατον υἱὸν καὶ

1, ἐκτεθείς 3. διέλέχθην σοι σὺ τῆ ἐθεσίμῳ ἐκ τοῦ εδεδήμῳ
3. ὤκει 4. ὄσα 5. οὐκαένναον 6. σῆς ὄσοις 7. ἔρπων 7. δεῖ
8. οὔτε τῆ 10. ἐπιδᾶν 11. προσεῖποι δεξιῶσητο ἐλληνικῆς
12. ἐξεστηκῶς 13. Κ παμπόθητε 16. ἐκείνος ἀκούομεν 17. χεῖρα
ἐπιστόματι 18. παρημοῖαν. ὅμως τῷ

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ ΙΔ' τόμου τοῦ νέου Ἑλληνομνήμονος σ. 501.

τὸν γαμβρὸν, ἀναψυχὴν, ἀνάπαυλιν καὶ ἀνάλωμα· ἐφυχαγώγησεν γὰρ ἡμᾶς ὅτι πολὺ, ὃν Κύριος ὁ θεὸς ἀποδώσῃ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Πορευόμεθα δὲ ἀρετίῳ πρὸς τὸ Γεάρα, θεοῦ εὐδοκοῦντος καὶ τοῦ κούντη συνεργοῦντος. Ἐκτοτε δὲ γενέσθω τοῦ θεοῦ τὸ θέλημα. Τὸν ἀθένητον
 5 τὸν ἀδελφόν σου ποίλᾳ ποίλᾳ ποίλᾳ προσκυνῶ σὺν πάσῃ τῇ κατηκόῳ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. Τοὺς ὑπὸ σέ· πάντας χαίρετίζω, σὲ δὲ γθερῶς σε κατασπάζομαι κατὰ Παῦλον ἀγίῳ φιλήματι. Τὸν κυριόν μου τὸν ῥήγαν χαίρετίζω. Τὸν τίμιον γέροντα σὺν τῇ κατηκόῳ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ προσαγορεύω. Ἐρωσο ἐν Κυρίῳ.

ⲛⲟⲩ (ψ. 118α)

Εὐχόμεαι ὡς ἀνάξιος ὑγιαίνειν σοι ψυχῇ σὺν τῷ σώματι, ὃ πεποθη-
 μένε δοῦλε Χριστοῦ καὶ ἔμὸν κατὰ πνεῦμα ποθεινότατον τέκνον καὶ
 ἀδελφὲ κύριε 10, πλέον δὲ τὴν τῆς ψυχῆς ὑγείαν σοι εὐχόμεαι. Τὸ γὰρ
 σῶμα, γούδς ὃν καὶ σποδός καὶ τέφρα καὶ κόνις, οὔτε τὸ ὑγιές αὐτοῦ
 5 μένει εἰς χρόνον πολὺν, οὔτε τὸ νοσῶδες, ἀλλὰ πάντως φθαρτὸν ὑπάρ-
 χον, καὶ αὐτὰ πρὸς κενρὸν ἐπιμένοντιν. ἢ δὲ ψυχῇ, αἰώνιον χρήμα καὶ
 ἐξείρετον καὶ ζωηρὸν καὶ ἀθάνατον ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ κτισθέν, αἰω-
 νίαν ἔχει· καὶ τὴν ζωὴν καὶ ἀνάπαυσιν, ὡσπερ καὶ τὸ ἔμπαλιν. Καὶ
 οὐαὶ ἔμοι τῷ ῥαθυμίῳ καὶ ἀσθενεὶ καὶ ἀμελεῖ, ὅτι, πάσας μου τὰς ἡμέ-
 10 ρας ἐν πάσῃ ἀμελείᾳ καὶ ματαιότητι διανύσας, ἐν τῷ τέλει τοῦ βίου
 γυμνός εὐρεθήσομαι ἐκ πάσης ἀρετῆς καὶ πάντων ἀγαθῶν. Πᾶς γὰρ
 βροτός πάντως καὶ θνητός, καὶ οὐδεὶς τὸ ἀπαραίτητον ποτήριον τοῦ
 θανάτου φεύξεται, καὶ οἴμοι οἴμοι, πῶς ἐκείνας τὰς κολάσεις ἐκφύγω,
 ὅτι ἐν ῥαθυμίᾳ πάσῃ καθέζομαι. Καὶ ἐπεὶ ἐγὼ ὡς ἀμελής καὶ ἀδόκι-
 15 μος καὶ ἀχρηστος εἰς πᾶν ἀγαθὸν πέφυκα, κἂν ἐσύ, τέκνον πεποθη-
 μένον, σπούδασον ἐν τῇ νεότητι σου καμεῖν καὶ συναγαγεῖν πρὸς σέ
 πᾶσαν ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν πνευματικὴν ὡς ἐργάτης δοκιμῆς Κυρίου.
 Ἐπεὶ γούν τὸν χρηστὸν καὶ ἐλαφρότατον ζυγὸν αὐτοῦ ἤρετίσω, καὶ
 τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων ἦρας καὶ τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ἐξέφυγες
 20 καὶ πᾶσαν συγγένειαν κατέλιπες καὶ χρήματα καὶ δόξαν τοῦ βίου τούτου
 διὰ τὴν πρὸς θεὸν ἀγάπην, περιζώσε τὴν ὀσφύν σου, ἐνδυναμούμενος
 παρὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ σπεύσον πρὸς πᾶσαν ἀγαθὴν ἐπιστήμην καὶ

2. ποίλῃ 4. γενέσθαι 6. ἕως 7. παῦλω φιλήματι 8. κα-
 τοίχει 4. σῶμα 5. οὔτε ὑγιές 5. νοσῶδες 6. χρήμα 9. ἀ-
 σθενή 10. ὃ τέλει 13. οἴμοι οἴμοι 14. ἐπεὶ 19. ἦρας

ἐργασίαν πνευματικὴν μὴ μόνον ἔργῳ, ἀλλὰ καὶ τρόπῳ καὶ ἤθει καὶ
 γνώμῃ ἐν ἀγάπῃ καὶ ταπεινώσει καὶ λογισμοῖς καθαρῶς, ἵνα καὶ παρὰ
 θεοῦ τὴν ἀντάμειψιν ἐν τῇ αἰωνίῳ ἀναπαύσει εὐρήσης, || καὶ τὸ σὺν γέ- φ. 118
 νος ὑπὲρ πλέον δοξάσης καὶ ἄλλους πολλοὺς εἰς ὠφέλειαν καὶ μίμη-
 σιν ἄξις. Πᾶς γὰρ στρατιώτης ἑτοιμὸς ἐστὶ πρὸς τὸν τοῦ ἐχθροῦ πό-
 λεμον, ὃ δὲ μὴ πῶ τῇ στρατιᾷ καταλεγεῖς μηδὲ τὰ ὄπλα ἐνδύσεις οὔτε
 μέλει αὐτῷ περὶ τῶν τοιούτων, οὐδὲ ὁ ἐχθρὸς πλησιάζει αὐτόν. Καὶ σὺ
 οὖν, τὰ νοητὰ ὄπλα ἐνδυσάμενος καὶ τῇ στρατιᾷ τοῦ μεγάλου βασιλέως
 Χριστοῦ καταλεγεῖς, ἑτοιμασὸν σεαυτὸν ἐν πάσῃ ἀνδρείᾳ πρὸς πάντα
 πολέμον καὶ πειρασμὸν τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ γὰρ ὁ θόλιος οὐ παύεται πο- 10
 λεμῶν ἡμᾶς διὰ τε νόσων διὰ τε θλίψεων διὰ τε ἐπιθυμιῶν διὰ τε σχέ-
 σεων τυγγενῶν καὶ διὰ τῶν ἄλλων πασῶν πειρασμῶν. Ὡς γὰρ πολύτρο-
 πος πολυτρόπους καὶ τὰς μηχανὰς ἐξευρίσκει, ἵνα τινὰ ἀνεφγμένον καὶ
 ἄσπλον τοῦ στερεοῦ λογισμοῦ εὐρών, σκελίση αὐτόν ὁ παμμίαιρος.
 Ἄλλ' ἡ κακία αὐτοῦ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ κορυφῇ. Σὺ δὲ ἐν πάσῃ ἀνδρείᾳ ἀν- 15
 δρίστητι καὶ πάντα τὰ ἐπερχόμενά σοι, εἴτε νόσος, εἴτε ἄλλη τις θλί-
 ψις τοῦ ἐχθροῦ, μετ' εὐχαριστίας καὶ ταπεινώσεως δέχου αὐτά, καὶ μό-
 νην τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν εὐχαριστίαν ἔχε πρὸς τὸν θεόν, ἵνα καὶ παρ'
 αὐτοῦ τὴν βοήθειαν τάχιον ἔξεις, καὶ μὴ θροσηθῆς μηδὲ λυπηθῆς, ὅτι
 ὅσον τὸ σῶμα διὰ νόσων ταπεινοῦται, τόσον ἡ ψυχὴ τὴν ὑγείαν κέκτη- 20
 ται, καὶ εὐχαρίσται κατὰ πᾶσαν ὥραν θεῷ καὶ ἀγωνίζου τὴν κατὰ δόνα-
 μιν ἐργασίαν μὴ ἀμελεῖν, καὶ εὐχου καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου καὶ
 ἀχρήστου. Ἄς μάλισθ' ἄλλοθεν πάλιν διὰ γραφῆς σου εἴ τι ἔχεις θέλημα.
 Ὁ Κύριός μου εἴη φρουρῶν καὶ φυλάκτων σε ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς
 τῶν ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν. 25

☩ (φ. 119α).

Πανδαισίαν ἡμῖν ἀγνωρίστως προῦθηκας, ὦ μεγαλοδοξότατε καὶ
 εὐγενῶν εὐγενέστατε κύριε ἰθὺ καὶ διὰ τοῦτο προθύμους ἡμᾶς ἐποίησας
 διουσιῶς τοῦ ἐπεσταλκέναι τὴν σὴν εὐγένειαν ἐνθυμότητος χάριν. Εὐχα-

1. ἤθει 2. ἐνδύσεις 3. ἀξίς 4. ἑτοιμὸς ἐστὶ 5. μὴδὲ (καὶ 6) ὄπλα
 7. μέλει 8. ἑτοιμασὸν σεαυτὸν 9. τὸ πᾶσῶν ἐργῶν πάντως ὑπ' αὐ-
 τοῦ στρατεύου 10. ἐξευρίσκει 11. πάντα πρόσθετον ἀνοθεῖν 12. εὐχαρι-
 στείας 13. εὐχαριστίαν 14. μὴδὲ 15. ἀμελεῖς 16. ἄς 17. τὸ μὲν
 ὄρατῶν πρόσθετον ἀνοθεῖν, τὸ δὲ καὶ ἀνοθεῖν 18. πανδαισίαν 19. προῦθηκας
 20. διουσιῶς 21. ἐπεστάλχαι

μιστῶ δὲ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀκούω ὑπὲρ σοῦ καὶ τῶν ὑπὸ σέ, ὅτι καλῶς καὶ ὑγιῶς ἔχετε τῷ σώματι, ἐλπίζω δὲ καὶ τῇ ψυχῇ. Καὶ γὰρ ἐπιθύμουν ἰδεῖν σας καὶ οὐκ ἔγρηγόρησα θεατῆς γενέσθαι σοι. Ὅμως, εἰ καὶ τῷ σώματι μακράν που ἔχοντες, ἀλλὰ νοερώς πάντοτέ σε περιφέρωμεν
 5 διὰ τὸ πρόπαλαι γνῶριμον καὶ οἰκειότατον. Τανῦν δὲ τὸν ἐμὸν φοιτητήν καὶ σὸν ἀδελφόν ὡς ὄντως ἐντρυφήματα τοῦτον ἔχοντες, πρῶτον διὰ μοναχικοῦ, δεύτερον ὅτι καὶ ἐπιμελῶς ἡμᾶς οἰκειώσατο, τοῦτου χάριν θεὸς ἀφιέρωσεν. ἵνα διὰ οἰκειώσεως πληρωθῇ τὸ πληρέστατον. Καὶ ταῦτα μὲν ὧδε. Τοὺς ὑπὸ σέ ἅπαντας μετάνοιαν ἀπονέμω, καὶ
 10 ἀξιοθῶμεν νῦν καὶ τότε καὶ πάντοτε ἀμφοτέρως, ἵλεων γενέσθαι τὸν Κύριον ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἁμῆν

☩☩☩ (φ. 119α).

Οὐκ ἔστιν καλὸν τιθέναι τὸν λόγον ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τῇ λυχνίαν. Τοῦτο γοῦν πρὸς τοὺς τὸν ἐνάρετον μετεργομένους βίον καὶ τοὺς λόγου μετόχους τὸ κυριακὸν ἔφησα λόγιον. ὅπως διὰ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς τε καὶ λογιότητος φωτίζονται οἱ πολλοὶ καὶ ὁδεύειν τὴν ἐνάρετον καὶ μακαρίαν ὁδόν. Διὰ γὰρ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν, καθ' ἑκάστην μέριμναν ποιουμένη περὶ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὅπως εὔρω τὸν συνεργοῦντα καὶ βοηθοῦντα τῇ ἀδυναμίᾳ τοῦ γήρους μου, τῇ θελήσει τῶν πανιερωτάτων ἐπισκόπων, τοῦ τε 118 καὶ 119 καὶ τῇ συγκαταθέσει καὶ ἀρεσκείᾳ τῶν θεοφιλεστάτων ἀρχόντων καὶ κληρικῶν
 119β τῶν δύο ἀγίων μεγάλων ἐκκλησιῶν || τῆς τε ὑπ' ἐμὲ ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Λευκουσίας ἐξελέξατο ἡ μετριότης ἡμῶν κατενώπιον τοῦ πανυψηλοτάτου καὶ φιλοχρίστου ἀθέντου ἡμῶν καὶ μεγάλου ῥήγδος Οὐγγου τὸν θεοφιλέστατον ἀρχοντα καὶ κληρικὸν τῆς ὑπ' ἐμὲ ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τόνδε καὶ ἀνέθηκεν
 120 αὐτὸν εἰς τὸν ἡμέτερον τόπον τοῦ ἔχειν ἅπασαν τὴν ἐνέργειαν καὶ ἐξουσίαν μου, τοῦ λύειν καὶ δεσμεύειν καὶ διοικεῖν καὶ πράττειν ἅπαντα κατὰ νόμον καὶ κατὰ κανόνα, ἄπερ καὶ ἡ μετριότης μου ἐνεργεῖ καὶ

2. ὑγιῶς ἐπιθύμουν 3. οὐκ ἐγρηγόρησα θεατῆς 4. περιφέρωμεν
 6. ἀδελφὸν ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ὥρᾳ ἀνευ παραπεμπτικοῦ σημείου αὐτάδελφον ὄντι 6-7. πρῶτον διαμοναχικοῦ 7. οἰκειώσατο 8. διαοικειώσεως πληρωθεῖ 9. ταῦτα ὧδε 3. μετόχους 4. λογιότητος φωτίζονται ὁδεύειν τοῖς 8. πανίερωτάτων τοῦ 8-10. συνκαταθέσει
 10. τῆς ὑπερὲ 12. κατ' ἐνώπιον πανυψηλοτάτου 14. ὑπερὲ

διοικεῖ καὶ πράττει ἄνευ καὶ μόνης τῆς χειροτονίας τῶν ἱερέων καὶ
 διακόνων. Ἐἰς δὲ τὰ μοναστήρια, ἵγουν εἰς ἵγουμένους καὶ μοναχοὺς
 καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δουλείας τῆς ἁγίας ἐκκλησίας καὶ χώρας ὅσας καὶ
 διαφέρει τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν ἄνευ καὶ μόνης τῆς χειροτο- 5
 νίας, ὡς ἄνωθεν ἔφημεν, ὅλην τὴν ἐξουσίαν, δύναμιν καὶ ἐνέργειαν
 ἐπιδίδωμι νῦν πρὸς τὸν ἄνω δηλωθέντα τόνδε. Τοῦτο δὲ μέλλει τοῦ
 ἐνεργεῖν, διοικεῖν καὶ πράττειν μέχρις ὅτου καταλάβῃ ὁ ὀρισμὸς τῶν
 ὑποθέσεων ὧν ἀνέβηκεν ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ μέγας λεγά-
 τος Θεοῦ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐπάνω τοῦ παναγιωτάτου καὶ μακαριω- 10
 τάτου αὐθέντου ἡμῶν καὶ πάπα. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν ἔνταλμα
 ἐγγράφῃ καὶ ὑπεγράφῃ ὑπὸ τῶν πανιερωτάτων ἄνωθεν δηλουμένων ἐπι-
 σκόπων καὶ ὑπὸ τῶν θεοφιλεστάτων ἀρχόντων καὶ κληρικῶν τῶν ὁμο-
 αγίων μεγάλων ἐκκλησιῶν τῶν καὶ ἄνωθεν δηλουμένων, καὶ σφραγι-
 σθέν καὶ βεβαιωθέν διὰ κηροῦ τῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος σφραγίδι ἐπε- 15
 δόθη, τῇ ἄνωθεν δηλωθέντι ὅδ' τοῦ ἔχειν τοῦτο πρὸς ἐνδειξίν τε καὶ
 ἀσφάλειαν. Μηνί καὶ ἰνδικτιῶνι.

✠ (φ. 120α).

Τὸ ἀγαπᾶν τὸν θεὸν καὶ σέβασθαι ἐξ ὅλης ψυχῆς, καρδίας καὶ δι-
 καιοῦς ἐκ τῆς δεκαλόγου νομοθεσίας τοῦτο ἐμάθομεν. Τὸ δὲ ἀγαπᾶν
 καὶ τὸν πλησίον ὡς σὲ αὐτὸν τὸ ἱερόν ἐδιδάξεν ἡ ἀγγελία. Ὁ δούς δὲ
 τὰς ἀμφοτέρας ταύτας νομοθεσίας εἰς νομοθέτης ἐστίν, ὡς πιστεύομεν. 20
 Ἔτερα πάλιν ἐντολὴ ἢ λέγουσα χαιρεῖν μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίειν
 μετὰ κλαιόντων. Παῦλος δὲ ὁ ῥήτωρ τῆς ἐκκλησίας καὶ στόμα Χρι-
 στοῦ ἔφησεν· Τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ, τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ
 ἐγὼ πυροῦμαι; Καὶ τί ταῦτα μέμνημαι γράφων; Ἐπιλήψει γὰρ με
 διηγούμενον ὁ χρόνος. Πολὺς παρήλθεν καιρὸς, ὃ ἀνδρῶν τιμιώτατε 25
 καὶ κατὰ πολὺ χρησιμώτατε, ἐγγενέστατε ἀρχῶν κύρ ὅδ', καὶ ἐμοῦ
 τοῦ ῥυπαροῦ καὶ δυστυχοῦς καὶ δυστήνου προστασία καὶ ἀντιληψίς,
 ἔτι οὐκ ἐσκόπευσας τὴν ἐμὴν οὐθενότητα ἐγγράφως οὐδὲ ἀγράφως,
 ἀλλ' οὐδὲ διὰ ζώσης ταύτης φωνῆς ἡμᾶς ἠξίωσας τῆς καλλίστης καὶ
 πιθανῆς σου καὶ γλοκοτάτης παρηγορίας, ἵν' ὅπως ἀναψύξωμεν ἐκ τῶν 30
 πολλῶν καὶ ἀμυθήτων ἡμῶν θλίψεων τῶν ἐπελθοῦσάν ἡμῖν μετὰ τὴν

5. ἄνωθεν 11. πανιερωτάτων 14. σφραγίδι ἐπεδῶθη 16, 17. ἀγα-
 πᾶν 18. δούς 23. πειροῦμαι εἰ ταῦτα 25. καταπολὺ 28. δυστίχοθς
 δούτινον 28. διαζώσης 29. ἀναψύξομεν 30. ἡμῖν

τοῦ αγίου δεσπότη ἡμῶν ἄφῃξιν. Ὅμως οἶδα τοῦτο πόθεν ἐστὶν ἐκ τοῦ πλῆθους τῶν ἐμῶν ἀμετρήτων κακῶν. Βαβαί, βαβαί. ὦ τῶ θάυματος. ἀπειργομα! ἐκ τοῦ θειοῦ φορτίου τῶν ἐγκλημάτων μου. Διὰ τοῦ πανποθήτου μου νόου τοῦ νομικοῦ ποιῶ προσκύνησιν εἰς σέ, καὶ εἶδε αὐτόν! ἐθεασάμην τὸν χαρακτήρα σου. Τὸν γλυκύτετόν μου αὐθέντην καὶ προστάτην κῆρ. Ὁ καταφιλῶ, τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἅπαντας ἀποκεφαλῆς ἕως ποδῶν χαίρειζω. Ἐρρωσο.

■ (φ. 120α)

Καὶ πάντες μὲν τοὺς τὸ ἀγαθὸν ἀλλοτρόπως καὶ καλῶς ἐργαζομένοις καὶ διαπράττουσιν ἐθέλει ἡ ῥηγικὴ ἐξουσία μου ἐπιβραβεύεσθαι τοῦτοίς, ἡ δὲ ἐφέσεως ἔχει δωρεὰς τε καὶ χάριτας παρ' αὐτῆς. πολὺ δὲ τοῦτο καὶ ὡς ἐκ προνοίας θεοῦ ἡ ῥηγικὴ ἐξουσία μου εὐδοκεῖ διατῆς παρουσίας προστάξεως κατέχεσθαι παρὰ τοῦ πιστοτάτου ἀνθρώπου αὐτῆς τοῦδε ἡ ἔξωθεν τῆς Λευκουσίας διακειμένη ῥηγικὴ μονή, καὶ ἐπονομαζομένη Νεάγκωμος. ἢ ἰδρυμένη δὲ εἰς ὄνομα τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐφ' ὅλην τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν διαφερόντων τῆ τοιαύτη ὀσιωτάτη μονῆ δικαίων καὶ προνομίων μόνα καταβάλλειν ὀφείλοντος πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν καστελλανεύοντα δικαίων τῆς ῥηγικῆς ἐξουσίας μου. Ἐφ' ἧ καὶ κελεύει μή τινα τῶν μετὰ τὴν πρὸς θεὸν ἐκδημίαν τῆς ῥηγικῆς ἐξουσίας μου κρατήσαντα τὴν τοιαύτην ἐξουσίαν ἔχειν ἄδειαν ἐξῶσαι τὸν ρηθέντα ἄνθρωπον αὐτῆς τόνδε ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀγίας μονῆς παρ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὡς ὀφείλοντος τούτου ἀποκρῆναι ἐν τῆ τοιαύτη ὀσιωτάτη μονῆ. Καὶ διορίζεται μὴ ὅπως εἰσέρχεσθαι τινα τῶν ἀνθρώπων τῆς ῥηγικῆς ἐξουσίας μου ἐν αὐτῇ καὶ τὸ οἰονοῦν ἀναλαμβάνεσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον διατιρεῖσθαι αὐτὴν καὶ τὰ προσόντα αὐτῆς ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπι-

1. ἀφῃξιν οἶδα τοῦτο 4. πανποθήτου νόου 5. αὐτόν/α χαρακτήρα
7. ἀποκεφαλῆς 8. ἡ διεφέσεως δωρεὰς τε 9. πολὺ δε ἡ προσέθεκα 11. ἡ 11. μονῆ ἐπ' ὀνομαζομένη νεάγκω ἠδρυμένη ὑπερευλογημένης 16. καταβάλλειν 20. ἐξῶσαι 21. ὅλον τῶν χρόνων 22. τοῦτου ἀποκρῆναι 24. οἰονοῦν

ρείας, ἴγρον ἀγγαρείας, ζημίας καὶ λοιπῆς παραλόγου εἰσπράξεως, ὥστε καὶ προθυμοτέρους γενέσθαι τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένους μοναχοὺς τὴν συνήθη θεϊαν ὑμνωδίαν ἐκτελεῖν καὶ τῇ ῥηγικῇ ἐξουσίᾳ μου ὑπερέχεσθαι. Ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν πρόσταγμα τῆς ῥηγικῆς ἐξουσίας μου ἐπορέξατο τῷ τὸν διαληφθέντα εἰρημένον τόνδε καὶ ἄνθρωπον αὐτῆς εἰς ἀφ' ἑλπίαν αἰωνίζουσαν. Μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνος.

✠ (φ. 121α)

Ἐνδοξότατε κύρ (1) καὶ ἡμέτερε ἀθέντα, χαίρειν καὶ εὐθυμεῖν σε ἐπεύχομαι εἰς Κύριον τὸν θεὸν ψυχικῶς ἅμα καὶ σωματικῶς ὁ πάντων εὐσελέστατος ἀναγνωστῶν (2). Ὡς οὖν διέλαθεν τὴν ἀθηντίαν τὰ περὶ τῆς ἀθηνείας μου, ἰδοὺ δὴ χάριτι θεοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης σου τάχα ἀπ' ἀλλήτῃν πρὸς ὑγίειαν, ἀλλ' ἀκμήν οὐ δύναμαι ἐξέρχεσθαι καὶ εἰσερχεσθαι διὰ τὸ ταλαίπωρον τοῦ ἐλεεινοῦ μου σώματος. Διὰ τοῦτο γοῶν μὴ μεμψῶ παρὰ τῆς ἀθηνείας, ὅτι οὐκ ἤλθον πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ παρηγορίαν τῆς ἀθηνείας διὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου (3). Ἐθλίβημεν γὰρ οὐ μετρίως τὸν αὐτοῦ χωρισμόν· ἀλλ' ὅμως ἠὲ χαριστήσαμεν τῷ θεῷ, ὅτι καλὸν τέλος καὶ σωτήριον ἔδωκε, μᾶλλον δὲ ὅτι ἡξιώθη καὶ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος, καὶ Κύριος ὁ θεὸς κατατάξαι τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ τῶν δικαίων, φυλάξαι δὲ τὴν ἀθηντίαν ἀπήμαντον εἰς ἔτι πολλὰ μετὰ καὶ τῶν εὐγενικωτάτων τέκνων σου καὶ τῆς ἐνδοξοτάτης ὁμοθυμίας. Πλὴν οὐ μικρῶς θαυμάζομαι πως οὐκ ἔρχονται εἰς τὴν σχολὴν οἱ παῖδες καὶ οὐκ ἔχω συγκρίναι καὶ κατανοῆσαι τὸ διὰ τί. (4) γὰρ σύνειδα ἐξ ἑμαυτοῦ τι πταίσμα καὶ διὰ τὸν θεὸν ἅς μοι δηλώσῃ ἡ ἀθηντία σου διὰ τάχους περὶ τούτου, ὅτι σφόδρα εἰμι περίλυπος καὶ σύννοος, μὴ γινώσκων τί ἐστὶ τὸ αἷτιον τῆς ἐαυτῶν κωλύσεως, καί, εἴπερ ἡ δύναμίν, ἐγὼ ἤλθον ἂν εἰς τὴν ἀθηντίαν, ἐπεὶ δὲ γε οὐ δύναμαι, γέγραφα ταῦτα, καὶ μὴ τὸ κρατήσῃ ἡ ἀθηντία ὡς καταφρονητικόν. Ἐρρωσο, λογιώτατε πάντων ἀνθρώπων.

✠ (φ. 164b—165a)

Ἄγαμί σου τὴν φιλοφροσύνην, ὑπεράγαμί σου τὴν καλογνωμο-

1. ἀγγαρεία 3. θεϊαν 4. τοῦτο 5. ἐπορέξατο 6. αἰωνίζουσαν
10. ἀκμήν 11. ἐλεεινοῦ 12. οὐκ ἤλθον 14. ἠὲ χαριστήσαμεν ἐκ τοῦ ἠμυ-
χοστότητα διαγοφεύειν τῆς ἐπὶ τοῦ εὐθείας 15. ἡξιώθη 17. ἔτι 19. οὐκ
20. συγκρίναι 20-21. τί ἅς μοι 22. κατατάξαι π. φησὶ τούτον 23. ἐαυτῶν

οὐκ ἔστιν ἐπαινώ σοι τὸν θεάρεστον τρόπον, φίλη μοι κεφαλή, ὅτι καὶ
 διὰ μόντης ἀκοῆς φιλικὴν διάθεσιν ἔχεις καὶ μᾶλλον σχέσιν ἀδελφικὴν πρὸς
 τὴν ἐμὴν ἀνεδείξω ταπεινώσειν καὶ πρῶτως ἡμῖν ὁμιλῆσαι διὰ γραμμά-
 των ἤξειωσας καὶ οὐχ ἀπλῶς ὁμιλῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' αὐτὸν ἀκραί-
 5 πνευστερώς ἀνακοινώσασθαι τῇ ἐμῇ οὐθενότητι, καίπερ μηδαμῶς εἰς
 ὄφιν ἡμῖν ἐλθὼν μετ' ἐσὺ συλλαλήσας τὸ σύνολον. Δείγμα δὲ τοῦτο τῆς
 εὐλικρινεῦς σου διαθέσεως καὶ τῆς κατὰ θεὸν σεμνῆς πολιτείας καὶ
 τῶν τρόπων σου τῆς εὐθύτητος. Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν, τὰ σὰ φίλα γράμ-
 10 ματα δεξάμενοι καὶ ὡς θεόπεμπτον δῶρον οὐρανόθεν εἰς γῆν κατιόν
 καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐνδημῆσαν φιλοφρόνως ἀποδεξάμενοι, πολλῆς μὲν ἡδου-
 νῆς ἐνεπλήσθημεν καὶ εὐφροσύνης πνευματικῆς, μεγάλας δὲ σου τὰς
 χάριτας καὶ εὐχαριστίας ἀνωμολογήσαμεν, δόξαν δὲ μετ' εὐχῆς τῷ
 15 πᾶσι θεῷ ἀνεπέψαμεν τῷ φυλάσσοντι καὶ τηροῦντι τοὺς ἐκλεκτοὺς
 αὐτοῦ καὶ λυτρομένῳ τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ ρομφαίας πονηρᾶς.
 Ἰδοὺ κατὰ τὸν Δαυὶδ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 20 τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς
 αὐτῶν, εἴτ' οὖν τοῦ σωματικοῦ καὶ κοινοῦ θανάτου πᾶσι βροτοῖς, εἴτε
 καὶ τοῦ ψυχικοῦ τοῦ πρὸς ὄλεθρον καὶ ἀκώλειαν παραπέμποντος, καὶ
 διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Οὐ λιμὸν, οἶμαι, ἄρτου καὶ ὕδατος αἰνίτ-
 25 τεσθαι, ἀλλὰ λιμὸν τῶν θεῶν ἀρετῶν ἢ τοῦ ὀρθοῦ λόγου τῆς εὐσε-
 βείας. (Ὁὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι
 ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. Τὸ δὲ ἔσται ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
 ραις λιμὸς οὐκ ἄρτου καὶ ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι λόγον θεοῦ.
 30 αὐτὰς οἶμαι τὰς παρούσας ἡμέρας αἰνίττεται, ἐν αἷς ἡμεῖς κατηντή-
 σαμεν, ἐξ ὧν ὁ θεὸς ἡμᾶς ῥύσοιτο ἀπημάντους διὰ πολλῆν καὶ ἄμετρον
 αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν.

Τί δὲ τὸ σὸν φίλον γράμμα, τί δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτοί; Ἄρα γε, δε-
 ξάμενοι καὶ ἀποδεξάμενοι τοῦτο καὶ ἀναγνόντες καὶ ἐπιγνόντες τὰ γε-
 γραμμένα, ἠρκέσθημεν μέχρι τοῦδε; Οἴμενον, οὐ νῆ τὴν ἀλήθειαν,
 30 ἀλλὰ καθάπερ τις δίψῃ φλεγόμενος, ἐπειδὴν αἰσθῆται ἰκμάδα ὕδατος,
 καλλιρροῦ, μὴ δυνηθεὶς τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος προσπελάσαι καὶ κορε-
 σθῆναι, οὐ μόνον τὸν τῆς δίψης οὐκ ἐξακέσασθαι φλογμὸν ἰσχυρῶν,
 ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀσχολήσας ἑαυτῷ προξέντησεν, ἐκκαιόμενος τῷ πόθῳ
 τῆς καλλιρροῦ πηγῆς, τὸν αὐτὸν δὴ καὶ ἡμεῖς τρόπον πεπόνθαμεν,

4. οὐχ' 4. αὐτὸν ἐκ τοῦ αὐτὸν 19-20. ἐνίττεσθαι 29. οἴμενον
 31. καλλιρροῦ ἐκ τοῦ καλλιρροῦ 33. ἀσχολήσας ἑαυτῷ 34. καλλιρροῦ

τυίς σοίς γράμμασιν ἐντοχόντες, περικαεῖς γενόμενοι τῷ πόθῳ τῆς σῆς
 αἰσθητῆς ὄψεως καὶ τῆς διὰ ζωῆς σου φωνῆς ὁμιλίας, ἧς μὴ ἀπαξιώ-
 ραι ἡμᾶς ὁ καλός. Περὶ μέντοι τῆς βραδυτέτου τῆς ἀποκρίσεως καὶ
 τῆς μὴ κατὰ πόδας εὐθὺς ἀπαντήσεως τοῦ ἀντιγράμματος μὴ θαυμάσης,
 ὦ φίλος. Τὸ μὲν γὰρ ἀσχολούμενοι ἐν ταῖς ἐπιστημαινούσαις παρὰ τῶν 5
 ἔξωθεν ὀχλήσεαι καὶ φροντίσι, τὸ δὲ καὶ δι' ἄλλας τινὰς ἴσως αἰτίας,
 ὧν ἡ σιωπὴ ἄμεινον, παρεδράμομεν τὴν ἀπόκρισιν. Ἀξιοῦμεν οὖν τὴν
 σὴν καλοκαγαθίαν δέξασθαι τὸ παρὸν γράμμα φιλοφρόνως ὡς φίλιον
 καὶ μὴ ἀνάρμοστον τοῦτο λογίσῃ, εἰ καὶ ἀνάξιον τῆς περιωπῆς καὶ τοῦ
 ὕψους τῆς σῆς γνώσεως. Περὶ δὲ τοῦ τόπου, ὃν πυνθανόμενος ἔγραψας, 10
 ἐπαιδᾶν εὐδοκῆσης θεοῦ ἀρωγῇ τοῦ καταλαβεῖν τὰ ἡμέτερα, ἴδης ἂν
 καὶ τοὺς τόκους τοὺς καθ' ἡμᾶς καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς οὐδέν σοι κεκx-φ 165h
 λυμμένον ἀπολειφθήσεται. || Ἴσως δὲ καὶ τοῦ ἐρωμένου ἐντύχης καὶ
 τῶν κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ἐπιτύχης, εὐδοκοῦντος θεοῦ καὶ συμ-
 πράττοντος. 15

Τὰ κατὰ τὴν ἡμῶν μετριότητα γνωριεῖ τὴν σὴν ἀξιολογότητα ὁ
 ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ἱερομόναχος κῦρ Εὐθύμιος ὁ τὸ παρὸν ἀποκομίζων
 γραμματίον, ὃς προῦθετο, θεοῦ εὐδακοῦντος, παλίνορσος ἐπαναδραμεῖν
 πρὸς ἡμᾶς. Γένοιτο δὲ ἡμᾶς δέξασθαι τοῦτον διπλοῦν ἀνθ' ἀπλοῦ καὶ
 συνευφρανθῆναι τῇ ἐπιστροφῇ τούτου καὶ τῇ παρουσίᾳ τῆς σῆς τιμιό- 20
 τητος, ἣν Κύριος ὁ θεὸς διαφυλάττει μοι ὑγιῆ καὶ πανεύθυμον εἰς ἔτη
 πολλά. Πολυχρονηθείης μοι.

¶¶ (φ. 165ε—166α).

Τῷ ἠγαπημένῳ μοι αὐθέντῃ καὶ ἀδελφῷ κυρῷ ὀδεῖνα χάρις, ἔλκος
 ἀγαθῶν θησαυρὸς πληθυνθείη καὶ μακραιων δοθείη ζωὴ. Ἐπόθεις
 ἡμᾶς, ὡς ἐνόμιζον, ἐκ ψυχῆς καὶ ἡγοῦ θαυμαστοῦς καὶ φίλων πρώτους
 ἐνόμιζες, ἐπκίνοις καὶ γέραις καὶ ἐγκωμίοις κατέστεψες. Ἐγὼ δὲ τὴν
 ἀγάπην σου θέμεθλον ἀσφαλῆς τῆς εἰς θεὸν δοξολογίας ὑπέβαλλον καὶ 25
 ὀστημέραι χαρμονικῶς ἐνεθουσίων καὶ ἐμαυτὸν εὐδαιμόνιζον, τοιούτου
 φίλου ἐπιτυχῶν ἀγαθοῦ. Ἀλλ' ὦ τῆς συμφορᾶς. Οὕτως ἐπελάθου ἡμῶν
 ὡς μηδέποτε κατὰ πρόσωπον θεαθέντων σοι, καὶ οὔτε ἡμᾶς ἄλλοτε
 κατιδεῖν κατηξίωσας, καὶ ταῦτα δις καὶ τρίς εἰς Λευκουσίαν ἐλθόντας,

6. ἔξωθεν 9. λογήση περιοπῆς 18. προῦθετο (:) 20. ἀποστραφῆ
 22. ζωὴ ἐκ τοῦ ζωῆ. 24. ἐπαῖνοις 24. γέραιρες 25. ὑπέβαλον. 28. κατα-
 πρόσωπον

ο ὅτε γράμμασι παρηγόρησας. Εἰ μὲν οὖν ἐγὼ τῆς ἐμμέσου λήθης τὰς
 ἄφορμὰς δέδωκα, δῆλωσον καὶ διόρθωσιν λήψομαι. Εἰ δ' αὐτὸς τυγχά-
 νεις τῆς διαστάσεως αἷτιος, δέομαι πάλιν ἡμῖν φιλιώθητι καὶ ἡγοῦ φί-
 λους ἡμᾶς καὶ γραφικαῖς δεξιότησεσιν ἀναλάμβανε, || ἐγὼ δέ, καὶ δυνά-
 5 μενος εἰς Ῥωμανίαν ἀπελθεῖν διὰ τὴν βασιλικὴν ἀγανάκτησιν, εὔρον
 τόπον ἡσυχίας ἀνάμεστον ἐν ὄρει τινὶ ἀναμέσον Πάθνας καὶ Αὐδίμου,
 ὕδωρ μόνον πλουτοῦντα καὶ ξύλα ξηρά, καὶ ἐποιησάμην ἐν αὐτῷ τὴν
 κατοικίαν, καὶ κάθημαι τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ προσδεχόμενος καὶ ἄφρασιν
 εὔρειν τῶν παραπτωμάτων ζητῶν ἐμνήσθην καὶ ὅτι ποτὲ εἶχον φίλον
 10 καὶ ἐρχομένου αὐτόθι τοῦ ἐμοῦ μαθητοῦ ἐνεχείρισ' αὐτῷ τὴν παροῦ-
 σαν γραφὴν, ἐπιποθῶν μαθεῖν τὰ περὶ τῆς ὑγείας σου. Πολυχρονηθείης.

Μιχαὴλ ἀχρεῖος ἱερομόναχος

ⲬⲚⲟ (φ. 166α-β)

Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀπαμείας Μιχαὴλ ἁμαρτωλὸς ἱερο-
 μόναχος χαίρειν. Εἰ βούλει δὲ καὶ ἕτερον φιλίας ἐνδεικτικὸν δέξασθαι
 πρόσρημα, καὶ τοῦτο προσθήσομεν. Ζωὴ σοι πολυχρόνιος βραβευθεῖτ,
 πρὸς θεοῦ, ὑγεία χαρίεσσα συντηρηθεῖτ χρόνοις μακροῖς, πλοῦτος κε-
 15 νούμενος καὶ μὴ κενούμενος, ἡγουν ὁ τῆς φθαρτῆς καὶ ἀφθάρτου ζωῆς
 χαρισθεῖτ σοι, τιμαὶ καὶ εὐκλείαι καὶ λαμπρότητες ἄδολοι πληθυνθεῖτ-
 σάν σοι διὰ πάσης ζωῆς, καὶ, ἵνα συνελών εἶπω, πᾶν εἴ τι χαρᾶς πρόσ-
 ρημα καὶ ἀγαλλιᾶσεως γέγραπται παρ' ἀρχαίοις ἀνδράσι καὶ τοῦτό σοι
 πρὸς ἡμῶν ἐπιφέρεται. Τοῦτο δὲ ἠναγκάσθην εἰπεῖν διὰ τὸ ἀγανα-
 20 κτῆσαί σου τὴν ἀγιότητα πρὸς τὴν τοῦ εὐ πράττειν, τοῦ χαίρειν. Τὸ
 γὰρ χαίρειν διασήμεντον· πολλάκις γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ φθείρεσθαι λέγεται.
 τὸ δὲ εὐ πράττειν ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται πάντοτε. Τῷ γοῦν χρησιμω-
 φ.1666 τέρῳ ἐχρησάμην προσρήματι ἐγὼ καὶ ἐκατέλαβον εἰς || Λευκουσίαν τὴν
 παρελθοῦσαν Παρασκευὴν μετὰ τὴν ἐξέλευσιν τῆς σῆς ἀγιότητος, καὶ
 25 ὄρεξιν εἶχον τὴν θελκτὴν τὴν σὴν θεάσασθαι πρόσοψιν καὶ φιλικῶς ὁμι-
 λῆσαί σοι καὶ ἀδελφικῶς τρανωθῆναι τὸν πόθον ἡμῶν. Ἄλλ' αἱ ἁμαρ-
 τίαί μου τὴν ἐμὴν γνώμην ἠμαύρωσαν, καὶ ἀνομίλητον εἶασαν. Ὅμως
 τὸν βασιλικὸν ὄρισμόν ἐδεξάμην, καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς ἠὲ χαρίστησα τῇ
 ἀγάπῃ σου, καὶ Κύριος ὁ θεὸς βραβεύσαι σοι πᾶν εἴτι χρηστόν, ὅτι πε-
 30 ποίηκας ἔργον ἀγάπης μεστόν. Φίλει τοίνυν καὶ ἔτι τοὺς οὐτιδανούς καὶ

1. παρηγόρησας ἐμέσου

11. πανιερωτάτω

18. ἀνδρῶσι

27. ἀνωμίλητον εἶασαν

ἀχρείους ἡμᾶς, καὶ λογίζου φίλους ὀρθοῦς καὶ ὑποκρισίας ἐκτός. Πολυχρονηθείης.

Μιχαὴλ ἀμαρτωλὸς ἱερομόναχος

46 (φ. 167α).

**Προτροπή ἀρχιερέως εἰς ἕτερον ἀρχιερέα
ἵνα ποιήσῃ χειροτονίαν εἰς τὴν αὐτοῦ ἐνορίαν**

Ματθαῖος ἐλέω θεοῦ ἐπίσκοπος Ἀμαθούντων καὶ πρὸς δὲ Νεμεσοῦ καὶ Κουρζίων τῷ θεοτιμῆτῳ ἐπισκόπῳ Ἰόππης καὶ συλλειτουργῷ κῦρ Ἀθανασίῳ χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν σε τὴν διπλὴν ὑγείαν ἐπεύχομαι. Ὡς γὰρ φύλαξ τῶν τοῦ θεοῦ προσταγμάτων καὶ τὴν τῶν κανόνων ἐπίσταμαι ἔχειν σε τήρησιν. Ἐπεὶ δὲ οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες διορίζονται μὴ ἔξεῖναι τινα ἐπίσκοπον παρ' ἐνορίαν λειτουργεῖν ἢ χειροτονίας ποιεῖν παρὰ γνώμην καὶ προτροπὴν τοῦ τῆς ἐνορίας ἐπισκόπου, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ἡ σὴ ἀγιότης ὑπό τινος παρακληθεῖς εἰς τὸ χειροθετῆσαι σε τὸν μοναχὸν Θεοδόσιον καὶ ἐκκλησιάρχον τῆς σεβασμίας μεγάλης μονῆς οὐκ ἠνέσχου ποιῆσαι τούτο παρὰ γνώμην ἡμετέραν, οὔτε ἐν γωνίᾳ καὶ παραδύστῳ, ἀλλὰ προτροπὴν ἠτήσω παρὰ τῆς ἐμῆς μετριότητος, ὥστε τὸ τοιοῦτον ἔργον ἀναφανδὸν καὶ φανερώς ἐκτελέσαι. Ὡς δὲ καὶ τινες τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων ἕως ἐμοῦ παρεγένοντο, ἐκλιπαροῦντές με περὶ τούτου, εἶξω τῇ τούτων παρακλήσει. Καὶ δὴ ἀδελφικῶς προτρέπω τὴν σὴν ἀγιότητα ἐν πάσῃ τῇ ὑπ' ἐμὲ ἐνορίᾳ λειτουργήσας ἐκτελέσαι σε τὴν προρρηθείσαν χειροτονίαν. Τούτου γὰρ χάριν καὶ τὴν παροῦσαν προτρεπτικὴν γραφὴν πεποίηκα πρὸς τὴν σὴν τιμιότητα, καὶ ἐκύρωσα αὐτὴν τῇ ἡμετέρᾳ σφραγίδι. Ἐρρωσο.

Μηνὶ Ἰουλίῳ γ'. τῆς 4ε' ἐγγρονίας ἰνδικτιῶνος ιε'.

47 (φ. 167β).

Ἵψηλότατε ῥήξ

Ἵψηλότατε ῥήξ Ἱεροσολύμων καὶ τῆς περιωνόμου Κύπρου, πρῶτονότατε υἱὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος κῦρ Ἐρρῆ, ἐπεύχεται σοὶ παρὰ θεοῦ

5-6. ἱερῶς τινὰ ἐνορίαν 8. χειροθετῆσαι 10. γονία 12. ἀναφανδὸν 13. ἕως ἐμοῦ 15. πάση 16. προρρηθείσαν τοῦ 18. ἐκήρωσα 22. ἕψηλότατε ξή

- ἡ μετριότης ἡμῶν πλήρωσιν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ παντὶ ἔργῳ
 θεοφιλεῖ εὐδόωσιν, ἔτι τε καὶ βοήθειαν εἰς τὸ διεξάγειν τὴν ὑπὸ σὲ ἀρ-
 χὴν καὶ τὸ αὐτοῦ ἀρεστόν. Ὁ εὐγενέστατος καβαλλάριος τῆς ῥηγικῆς
 ἐξουσίας σου κῦρ Ἰωάννης καὶ Γρατσερόλλας κατέλαβεν ἐνταῦθα καὶ
 5 ἐπιστολὴν τῆς ῥηγικῆς ἐξουσίας σου διεκομίσατο πρὸς με, δι' ἧς ἔγνω
 ἡ μετριότης ἡμῶν, ὅτι τῆς πατρικῆς ἐξουσίας ἐπελάβου, θεοῦ βοη-
 θοῦντος, καὶ μεγάλως αὐτῷ τῷ θεῷ ἠὲ χαρίστησα, ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ πα-
 τρός καὶ εἰς πάντας ἀνθρώπους ἐπαινετὸν ὄνομα κτισσαμένου διάδοχος
 καὶ κληρονόμος ἐγένετο ἀγαθὸς υἱός. Τί λοιπὸν ἕτερον γράφειν πρὸς
 10 τὲ παρά τοῦτο ; Βλέπε πρὸς τὴν πατρικὴν ἀρετὴν καὶ παράδειγμα ἔχε
 τοῦ βίου καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς σῆς ἐξουσίας τὸν γεννήσαντα, καὶ πάν-
 τως, ὡς ἐθουμάσθη παρά τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐκεῖνος, θαυμασθήσῃ
 καὶ σὺ. Μάλιστα πάντων διατίθεσο πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου
 15 Ῥωμαίους, ὡς ἐκεῖνος διετίθετο, ἀλλὰ καὶ οἱ πρόγονοί σου ῥῆγες· πάν-
 τες γὰρ ἠγάπων αὐτοὺς καὶ ἐκήδοντο καὶ οὐδενὶ συνεχώρουν ἀδικίαν
 καὶ δυναστείαν ἐνδείξασθαι εἰς αὐτούς. Ταῦτα φύλασσε καὶ ἡμᾶς τὰς
 πάσας ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ἕξεις καὶ φίλους γνησίους καὶ εὐχέτας
 χρόνους μακροὺς, καὶ ζωὴν ἐπαινετὴν χαρίζοιτο τῇ ῥηγικῇ ἐξουσίᾳ σου
 ὁ ἐπὶ πάντων θεός.
- 20 Γρηγόριος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
 Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

48 (φ. 168α-β).

Ἴσον ἐλευθερωτικὸν

- Ὅσπερ ἡ φύσις ἐλευθέρους ἀπέδειξεν, τούτους τυραννικὴ βία εἰς
 δουλείαν μετήνεγκεν, ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ θεὸς ἐν
 τῷ σταυρῷ τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας ἀπλώσας καὶ τῷ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι τοὺς
 δακτύλους αὐτοῦ ἐρυθρώσας, πᾶσαν ἡμῖν τὴν ἐλευθερίαν ἐχαρίσατο.
 25 Τοίνυν καὶ γὰρ ὁ δεῖνα ὁ τὸν τίμιον σταυρὸν ποιήσας εἰς πίστωσιν τῆς
 ἀληθείας καὶ τῶν ὑποταγμένων βεβαίωσιν τὸ παρὸν τῆς ἐλευθερίας
 ἔγγραφον ὁμοῦ καὶ ἐνυπόγραφον τὸ ἐκουσίως καὶ αὐτοθελῶς τὸ ἐκτὸς
 δόλου καὶ τρόπου μετὰ καθολικοῦ δεφενσίωνος καὶ πάσης νομικῆς
 βουθεσίας καὶ ἀντιλήψεως τὸ οὐκ ἔκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης ἢ χλεῖτης

2. τὲ δι'εξάγειν 3. καβαλαε 8. κτισσαμένου 13. μάλιστα
 21. τυραννικῇ 23. ἑαυτοῦ ἀπλώσας αὐτοῦ αὐτοῦ 24. ἐρυθρώσας

ἢ ῥαδιουργίας ἢ νοῦς ἀσθενεία ἢ φάκτου ἀγνοία ἢ δόλου ἢ ἀπάτης ἢ
 πλάνης ἢ δελεαζμοῦ ἢ ἄλλης ἐπιψόγου καὶ ἀπηγορευμένης τῷ νόμῳ
 προφάσεως, προθυμίας οὖν μᾶλλον παντοίας καὶ καρδίας ἀπλότητι μετὰ
 νενοημένου σκοποῦ καὶ συνεχοῦς διασκέψεως..... Δι' ὃ ἐλευθερῶ σε
 τὸν δεῖνα, ὃν ὠνησάμην ἐκ τοῦ δεῖνα, Ἀγαρινὸν ὄντα τὸ πρότερον καὶ
 ἐκ τῆς || θείας κολυμβήθρας μετονομασθέντα τόδε, ὡς φησὶν ὁ θεῖος
 ἀπόστολος: Ἀδελφοί, Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασε τῷ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι.
 Τοίνυν καὶ σὺ ἔσθι ἀπὸ τοῦ νῦν ἐλεύθερος, παντελεύθερος Ῥωμαῖος πολί-
 τής, ἀκαταζήτητος, ἀδιάσειστος, ἀκαταδούλωτος διάγειν καὶ περιπολεύειν
 ἐνθα καὶ βούλη, μὴ ἔκτινος τὸ παράπαν ἐμποδιζόμενος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους ἐλεύθερος παντελεύθερος
 Ῥωμαῖος πολίτης κυρίως καὶ κῶθεντικῶς ποιεῖν καὶ πράττειν τὰ ὑπὲρ
 σοῦ. Ὅστις δὲ βουληθῆ ἢ ἐγὼ ἢ ἄλλος τις ὁποῖον δὴ τι πρόσωπον καθ'
 οἰονδήτινα τρόπον καθ' οἰανδήτινα πρόφασιν ὅστις ἂν καὶ εἴη ἢ ἐκ τοῦ
 μέρους σου ἢ ἑένος ἢ ἴδιος βουληθῆ ἐλκῶσαι σε εἰς δουλείαν δυναστι-
 κῆν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους ὁ τοιοῦτος
 μὴ πρόσωπον ἴδῃ ἴλεων θεοῦ, ἀλλ' ἔξῃ τὰς ἀρχὰς τῶν τιμῶν θεοφόρων
 πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τὸ ἀνάθεμα, ζημιούτω δὲ καὶ ὁ τοιοῦτος
 εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον νομίσματα χρυσᾶ τόσα καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ
 διαφέρον. Σὺ δὲ ὁ δεῖνα ἔσο ἐλεύθερος παντελεύθερος καὶ ἀζημιώτος.
 Διὰ τούτο ἐπεδόθη τὸ τοιοῦτο τῆς ἐλευθερίας ἔγγραφον καὶ εἰς ἐνδει-
 ξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἑρμηνευθὲν τὸ ὕφος παρὰ τοῦ νομικοῦ καὶ γραφέως
 ἄνωθεν τὸν σταυρὸν ποιήσας ἐνώπιον τῶν μερῶν. Μὴν τόδε ἰνδικτιῶνος.

49 (φ. 169α-β)

Εἰ τοῖς πατράσιν ὑποκείσθαι τὰ τέκνα προσήκει, πόσω γε μᾶλλον
 τοὺς ὑπὸ τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ τὸν ἑαυτῶν ὑποκλίναντας
 ἀρχένα καὶ τὸν μονήρη βίον τῆς κοσμικῆς πολυφροντίστου πολυταρά-
 χου τύρβης προκρίναντας καὶ δουλωθέντας τῷ πνεύματι καὶ μηδὲν ὅλως
 ἐν ἑαυτοῖς ἐγκαταλείψαντας εἰδικὸν θέλημα τοῖς πατρικοῖς ὑποκείσθαι

4. συνεχούς 5. δεῖνα ὃν ὠνησάμην δεῖνα ἀγαρινὸν πρότερον 6. ὡς
 φησὶν 7. τιμίῳ 8. ἔσοι παντελεύθερος 9. ἀδιάσειστος ἀκατάδού-
 λωτος 11. ἐξῆς παντελεύθερος 13. ὅστις βουλή* ὁποῖονδήτινι
 14. οἶον καθ' οἰανδήτινα ὅστις μεθ' ὃ καὶ ἀναγεγραμμένον βουλή* ἐλκῶσαι
 16. ἐξεῖς 17. ἴλεον ἔξῃ 19. Ἰ'Ι χρυσᾶ τὸ 19-20. τῷ διαφέρων ἔσω
 παντελεύθερος 22. ἑρμηνευθὲν γραφέως 25. ἰδικὸν ἐν τῷ ὑποκείσθαι
 τοῦ καὶ προηγείται πει ἀναγεγραμμένον

ἢ ῥαδιουργίας ἢ νοῦς ἀσθενεία ἢ φάκτου ἀγνοία ἢ δόλου ἢ ἀπάτης ἢ πλάνης ἢ δελεαζμοῦ ἢ ἄλλης ἐπιψόγου καὶ ἀπηγορευμένης τῷ νόμῳ προφάσεως, προθυμίας οὖν μᾶλλον παντοίας καὶ καρδίας ἀπλότητι μετὰ νενοημένου σκοποῦ καὶ συνεχοῦς διασκέψεως..... Δι' ὃ ἐλευθερῶ σε τὸν δεῖνα, ὃν ὠνησάμην ἐκ τοῦ δεῖνα, Ἀγαρινὸν ὄντα τὸ πρότερον καὶ ἐκ τῆς || θείας κολυμβήθρας μετονομασθέντα τόδε, ὡς φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος: Ἀδελφοί, Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασε τῷ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι. Γοῖνον καὶ σὺ ἔσθι ἀπὸ τοῦ νῦν ἐλεύθερος, παντελεύθερος Ῥωμαῖος πολίτης, ἀκαταζήτητος, ἀδιάσειστος, ἀκαταδούλωτος διάγειν καὶ περιπολεύειν ἐνθά καὶ βούλη, μὴ ἔκτινος τὸ παράπαν ἐμποδιζόμενος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους ἐλεύθερος παντελεύθερος Ῥωμαῖος πολίτης κυρίως καὶ κῶθεντικῶς ποιεῖν καὶ πράττειν τὰ ὑπὲρ σοῦ. Ὅστις δὲ βουληθῆ ἢ ἐγὼ ἢ ἄλλος τις ὁποῖον δὴ τι πρόσωπον καθ' οἰονδήτινα τρόπον καθ' οἰανδήτινα πρόφασιν ὅστις ἂν καὶ εἴη ἢ ἐκ τοῦ μέρους σου ἢ ἕνεος ἢ ἴδιος βουληθῆ ἐλκῶσαι σε εἰς δουλείαν δυναστικὴν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους ὁ τοιοῦτος μὴ πρόσωπον ἴδῃ ἴλεων θεοῦ, ἀλλ' ἔξῃ τὰς ἀρχὰς τῶν τιμῶν θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τὸ ἀνάθεμα, ζημιούτω δὲ καὶ ὁ τοιοῦτος εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον νομίσματα χρυσᾶ τόσα καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ διαφέρον. Σὺ δὲ ὁ δεῖνα ἔσο ἐλεύθερος παντελεύθερος καὶ ἀζημιώτος. Διὰ τούτο ἐπεδόθη τὸ τοιοῦτο τῆς ἐλευθερίας ἔγγραφον καὶ εἰς ἐνδείξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἐρμηνευθὲν τὸ ὕφος παρὰ τοῦ νομικοῦ καὶ γραφέως ἄνωθεν τὸν σταυρὸν ποιήσας ἐνώπιον τῶν μερῶν. Μὴν τόδε ἰνδικτιῶνος.

49 (φ. 169α-β)

Εἰ τοῖς πατράσιν ὑποκείσθαι τὰ τέκνα προσήκει, πόσω γε μᾶλλον τοὺς ὑπὸ τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ τὸν ἑαυτῶν ὑποκλίναντας ἀρχένα καὶ τὸν μονήρη βίον τῆς κοσμικῆς πολυφροντίστου πολυταράχου τύρβης προκρίναντας καὶ δουλωθέντας τῷ πνεύματι καὶ μηδὲν ὅλως ἐν ἑαυτοῖς ἐγκαταλείψαντας εἰδικὸν θέλημα τοῖς πατρικοῖς ὑποκείσθαι

4. συνεχούς 5. δεῖνα ὃν ὠνησάμην δεῖνα ἀγαρινὸν πρότερον 6. ὡς φησὶν 7. τιμίῳ 8. ἔσοι παντελεύθερος 9. ἀδιάσειστος ἀκατάδούλωτος 11. ἐξῆς παντελεύθερος 13. ὅστις βουλή* ὁποῖονδήτινι 14. οἶον καθ' οἰανδήτινα ὅστις μεθ' ὃ κἂν διαγεγραμμένον βουλή* ἐλκῶσαι 16. ἐξεῖς 17. ἴλεον ἔξῃ 19. Ἰ'Ι χρυσᾶ τὸ 19-20. τῷ διαφέρων ἔσω παντελεύθερος 22. ἐρμηνευθὲν γραφέως 25. ἰδικὸν ἐν τῷ ὑποκείσθαι τοῦ κεῖ προηγείται πει διαγεγραμμένον

προσθήκει θελήμασί τε καὶ διατάγμασι καὶ πρὸς πᾶν ὁπωσοῦν παρ' αὐ-
 τῶν θεαρέστως ἐπινοούμενον ἐμμελῶς πειθαρχεῖν διὰ τὴν ἑαυτῶν σω-
 τήριαν. Τούτου χάριν κἀγὼ ὁ ἐν μοναχοῖς εὐτελέστατος Νεῖλος μονα-
 χὸς ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ μου πατρὸς καὶ καθηγουμένου τῆς σεβα-
 5 σμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τοῦ Μαχαιρᾶ.
 ὑφ' οὗ καὶ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς ἀπεκάρτην μετὰ καὶ τῶν κοσμικῶν
 θελημάτων, τὰς συνθήκας ποιησάμενος ἐν αὐτῇ καὶ τῇ ἐν Χριστῷ ἀδελ-
 φότητι συγκαταλεχθεὶς, προτραπείς προαχθῆναι εἰς τὸν τῆς ἱερωσύνης
 10 θεῖου βαθμῶν πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς σεβασμίας μονῆς ἡμῶν τῆς ρηθείσης.
 εἰ καίπερ ὄλως ἀνάξιον ἐμαυτὸν διαγινώσκων ἀπηξίουν τῆς τοιαύτης
 ἐπιχειρήσεως, ὅμως ὑπέκυψα τῷ ἑαυτοῦ θελήματι πλὴν μεθ' ὑποσχέ-
 σεως τοιαύτης, τοῦ μὴ ἔχειν με ἐξουσίαν ὑπαναχωρήσεως πώποτε τῆς
 τοιαύτης σεβασμίας μονῆς τοῦ Μαχαιρᾶ παρὰ γνώμην τοῦ ἡμετέρου
 πατρὸς τοῦ καθηγουμένου. Εἰ δ' ἴσως τοῦτο ποιῆσαι προθυμήσομαι.
 15 ἔνοχος ἔσομαι τοῖς τοῦ δεσμοῦ ἐπιτιμίοις καὶ γεγυμνωμένος τῆς τοιαύ-
 τῆς χάριτος τῆς ἱερωσύνης μέχρις οὗτου πάλιν ὑποστρέψω πρὸς τὴν
 τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν ἐν ἣ καὶ τὰς συνθήκας μου τῷ θεῷ πεποίηκα.
 Ὑπόσχομαι δὲ καὶ τοῦτο, τὸ διτηνεκῶς εἶναί με πρὸς ὠφέλειαν καὶ
 βοήθειαν καὶ ὑπουργίαν τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς κατὰ τὸ ἐφι-
 20 κ.1693 κτόν μοι, καθὰ καὶ χρέος ἔχω ποιεῖν, || καὶ εὐδέποτε ἀχάριστος εὐρε-
 θήσομαι ἐφ' αἷς ἡξιώθη ἐν αὐτῇ χάρισιν καὶ ἀντὶ τῆς προσηκούσης
 21 εὐλαθείας καὶ προσοχῆς ἣν ἐποφείλω στέργειν λόγους πονηρίας καὶ
 βλάβης ἀφορμὰς κατασκευάζων ἢ συνευδοκῶν καὶ συμπράττων τοῖς
 ταῦτα τολμῶσιν ἐποφθῆσομαι. Εἰ γὰρ υἱὸς πατρὶ δίκαια λέγων θανάτω
 25 τελευτᾷ, πόσω γε μᾶλλον ἔνοχος καὶ κατάκριτος ἔσομαι κἀγὼ τοῖς ρη-
 θείσιν ἀθέσμως περιπίπτων. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ πλεῖον ἐμαυτὸν ἐπιστη-
 ρίζω διὰ τοῦ παρόντος ὁμολόγου μου ἐνυπογράφου ἐγγράφου, ἐξ ἐμῆς
 προτροπῆς καὶ θελήσεως γραφέντος τε καὶ μαρτυρηθέντος καὶ τῆς
 οἰκειοχείρου μου σημασίας ἄνωθεν τε καὶ κάτωθεν βεβαιωθέντος καὶ
 30. τῇ δηλωθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ ἐπιδοθέντος πρὸς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν
 μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος β' τοῦ τψξ' ἔτους.

Ὁ πριμμικῆριος τῶν κατὰ Κύπρον ταβουλλαρίων Κωνσταντῖνος

2. θεαρέστως 5. Τοῦ δεσποίνης προηγείται Θεοτόκου διαγεγραμμένον
 7-8. συνθήκας ἀδελφότητι 8. προαχθῆναι 11. ἑαυτοῦ 18. εἶναι 21. οἷς
 21. χάρισιν. καὶ ἀντὶ χάρισιν καὶ ἀντὶ τῆς 23. ἦν ἀφορμῆς 25. τελευτᾷ
 28-29. τὸ οἰκειοχείρω 32. ταβουλλῶν

εὐτελής ἀναγνώστης ὁ καὶ τὸ ὕφος γράψας καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράψας ὑπέγραψα.

Πριμμικήριος Κωνσταντῖνος (ι)

ΣϞ (φ. 170α)

**Τὸν σκλάβον θέλειν ἐλευθερωθῆναι καὶ περὶ φυλακῆς
ἐξόδου καὶ περὶ ἐλεημοσύνης**

Τοῖς τῆς εὐσεβείας ἐρασταῖς ἅπασι καὶ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου 5
καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος λατρευταῖς ἀπὸ τε ἀρχιερέων,
ιερέων, μοναστῶν, ἱερομονάχων, ἀρχόντων, καθάλλαριων, καστελλα-
γίων, ὁμωτῶν καὶ ἐτέρου χριστωνόμου λαοῦ ἄρχουσί τε καὶ ἀρχομέ-
νοις χάρις θεοῦ καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς εἴη ὡς ἀκουστάς καὶ 10
ποιητάς τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ ὄντας καὶ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς ἀγά-
πης χορηγητάς, οὓς δι' ἐλεημοσύνην φημί καὶ ἀγάπην παρακαλῶ ὑφα-
πλῶσαι ἐπὶ τῷ πτωχῷ αἰχμαλώτῳ Θδ, τῷ ἐπιφερομένῳ τὸ παρὸν
ἡμέτερον γράμμα. Οὗτος αἰχμάλωτος ληφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀθέων Τούρ-
κων σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ δυσὶν ἀγούροις, ὃ καὶ παραχωρήσει θεοῦ γέ- 15
γονεν ἐπὶ τοὺς ὁμοφύλους Χριστιανούς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἔπαθεν
καὶ αὐτὸς σὺν τοῖς ἐτέροις καὶ ὄντος αὐτοῦ αἰχμάλωτος πολλὰ δεινὰ
παθῶν εὔρεν καὶ τινα τῶν παιδῶν αὐτοῦ προστάξει θεοῦ ἐν τῇ περιω-
νόμῳ νήσῳ Κύπρῳ, συνεφώνησε δὲ καὶ ὑπὲρ τιμῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ σώ-
ματος δοῦναι ἄξιον ὅσον ἡμᾶς νομίσματα τῆς Κύπρου τόσα, καὶ μὴ 20
ἔχων ἀποδοῦναι ταῦτα ἀπέρριψεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ φι-
λανθρώπου θεοῦ καὶ εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν. Δι' οὗ καγὼ
Ὀλδιανὸς ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Ἀμαθούντων, πρόεδρος Νεμεσοῦ καὶ
Κουραϊῶν ὁ καὶ ἐνὸς ἐκάστου φροντιστῆς φρουρὸς καὶ δεητῆς χάριν
ψυχικῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν φιλοχρίστων Χριστιανῶν, παρακαλῶ ὑφα- 25
πλῶσαι εἰς αὐτὸν χεῖρα βοήθειας διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ποιή-

1. εὐτελής τοῦ ὕφους

-θεῖναι

3. ἐλευ φίλακας 4. ἐξόδου 5. τοὺς 6. ζωοποιοῦ 8. ὁμώτων

8. χριστωνόμου ἀρχουσί τε ἀρχομένων 11. χωρηγητάς φημί ἐκ τοῦ φημί

Τοῦ ο προηγείται ληφθεὶς διαγεγραμμένον 14-15. παρηγορί ὁμοφίλους
16-17. ὄντως δυνά παθῶν παιδῶν 19. ὅσον ἢ ἀποδοῦναι 20. Τῶν λέ-
ξεων εἰς τοὺς οἰκτιρημούς προηγούνται διαγεγραμμέναί αἱ λέξεις εἰς τὸν οἰκτιρημονα
23. ὁ φροντιστῆς

τητε ἔλεος εἶτε κατὰ διάνοιαν ἔχετε εἰς τὸ ἐλευθερωθῆναι αὐτὸν τε-
 λείως τοῦ δεινοῦ ποτηρίου καὶ πικροῦ τῆς αἰχμαλωσίας, ὅπως ἂν δυ-
 νηθῆ καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας ἐξωνήσασθαι τινὰ τῶν τέκνων αὐ-
 τοῦ, ἵνα καὶ ὁ θεὸς ἀνταμείψεται ὑμῖν ἐκλυτοταπλάσια ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.
 5 καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ μέλλοντι, ὅτι ὁ ἐλεῶν πτωχόν, καθὰ δηλοῖ ἡ θεία
 Γραφή, δανείζει θεῶ καὶ ὁ βάλλας ἐν τῇ χειρὶ τοῦ πένητος εὐρίσκει ἐν
 τῇ πλάτῃ τοῦ δικαστοῦ. Διὰ γὰρ τοῦτο μεμνημένος τῆς τοῦ θεοῦ ἐν-
 τολῆς καὶ ὁ προορηθεὶς ἀρχιερεὺς γέγραφα πρὸς ὑμᾶς τὸ παρὸν πα-
 ραινετικὸν ἔγγραφον τῆς ἐλεημοσύνης, ἵνα ὁ εἰσακούσας καὶ ἐλεήσας
 10 τοῦτον εὐρήσῃ τῆς ἐκ δεξιῶν ὑπὸ θεοῦ ἡμῶν παραστάσεως. Εἰς περισ-
 σωτέρων πίστῳσιν καὶ ἐνδειξίν ἐσφράγισα τοῦτο τῇ ἐμῇ σφραγίδι καὶ
 ἐκήρωσα οὓς κυρώσοι Κύριος πάντας ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς εὐ-
 φροσύνης τοῦ παραδείσου, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν. Ἀμήν.

ΣΙ (φ. 170^β—171^α)

Γινωσκέτωσαν πάντες οἱ τὴν παροῦσαν πληρεστάτην ἀπόφασιν ἀνα-
 15 λαβόντες καὶ ἀκούσαντες, ὡς ὅτι ἔμπροσθεν ἐμοῦ τοῦ νοταρίου καὶ μαρ-
 τύρων τῶν κάτωθι δηλωθησομένων ὁ πανιερώτατος καὶ θεοτίμητος ἐπί-
 σκοπος Σόλων κῦρ Λεόντιος, πρόεδρος πόλεως καὶ ἐνορίας Λευκουσίας
 ἔδωκεν πληρεστάτην ἀπόφασιν περιέχων οὕτως : Γινωσκέτωσαν πάντες
 οἱ τὴν παροῦσαν πληρεστάτην ἀπόφασιν ἀναλαβόντες καὶ ἀκούσαντες,
 20 ὡς ὅτι ἡμεῖς Λεόντιος ἐλέω θεῶ ἐπίσκοπος Σόλων, πρόεδρος πόλεως
 καὶ ἐνορίας Λευκουσίας, γνωρίσαντες ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐγκλήτου
 τῆς γεναμένης μέσον Θεοδώρας τῆς θυγατρὸς κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ
 Σεκρετικοῦ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ κυροῦ Θωμᾶ τοῦ υἱοῦ κυροῦ Ζάκε
 25 Δαυὶδ ἀπὸ ἑτερον μέρος, οὕτινος κυροῦ Θωμᾶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Συρζάκε
 Δαυὶδ λίβελλος ἐδόθη, περιέχων οὕτως ἔμπροσθεν ἡμῶν : Πανιερώτατε
 καὶ θεοτίμητε ἐπίσκοπε Σόλων κῦρ Λεόντιε, πρόεδρε πόλεως καὶ ἐνο-

1. τοι ἔχετε 2. δυνοῦ πο^τ 3. δυναθῆ ἐξονήνασθαι διορθωθὲν μετὰ
 διαγραφῆν τοῦ νασθαι εἰς σασθαι 4. τοῦ ἵνα προηγεῖται καὶ διαγεγραμμένον
 4. ἀνταμοίψεται 5. δηλῆ θεῖα δανίση 6. παίνητος 8. προρήθεις

10. εὐρή^θ δεξιῶν περισσώτερον 11. ἐμῇ σφραγίδι ἐκήρωσα κυρώ^σ 12. οἷς

15. ἀναλαβῶντες 16. κάτω^θ 16. πανῖ^θερώτατος 17. λευκωσίας
 18. περιέχων οὕτως πανῖ^θερώτατε 22. Ἀντὶ τοῦ Κωνσταντίνου εἶχεν ἀργί-
 σαι γράφων θεο

ρίας Λευκουσίας, παρισταμένη καγὼ Θεοδώρα, θυγάτηρ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ σεκρετικοῦ ἢ ἀντ' ἐμοῦ ὁ ἡμέτερος καὶ νόμιμος προκουράτωρ κῦρ παπᾶ Λέων τοῦ Πρέπη καὶ χαρτοφύλαξ ἐπισκοπῆς Λευκουσίας, προβάλλομαι καὶ λέγω κατὰ τοῦ κυροῦ Θωμᾶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Συρζάκε Δαυίδ, ὡς ὅτι προλαβῶν ἔλαθον παρά τινων, ὅτι ἐμνηστεύσατό 5
 με ὁ προρρηθεὶς πατήρ μου κύριος Κωνσταντίνος ὁ σεκρετικός με τὸν κῦρ Θωμᾶν μνήστρα καὶ τελείαν ἱερολογίαν μετὰ ἱερέως καὶ ὀρισμοῦ τῆς ἐκκλησίας ἀνήθου οὔσης ἐτῶν θ' ἔχει τὴν σήμερον χρόνους τρεῖς καὶ πλείον τοῦ γεγονότος ἀθέσμου γάμου εἰς ἐμέ δι' ἔργου καὶ οὐχὶ δι- 10
 καίου, τανῶν δὲ ἀνερχομένης μου τὸν ἔφηβον τῆς ἡλικίας, ἦτοι τὸν ἰὸ καιρὸν πατῶντα εἰς ιγ ἔτος, ἀνατρέπω τὰ μνήστρα τὰ γεγονότα εἰς ἐμέ δι' ἔργου καὶ οὐχ ὡς δικαίου. Ὅθεν αἰτῶ τὴν ὑμῶν ἀγιότητα καγὼ ἢ 15
 προρρηθεῖσα Θεοδώρα θυγάτηρ Κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ σεκρετικοῦ ἢ ἀντὶ ἐμοῦ ὁ ἡμέτερος νόμιμος προκουράτωρ κύριος παπᾶ Λέων καὶ χαρτοφύλαξ τῆς ἐπισκοπῆς Λευκουσίας ὁ Πρέπη, ὡς ἵνα σκέψαι σε 15
 ἐν τῇ || παρούσῃ μου αἰτήσῃ καὶ δώσης πλεονεστάτην ἀπόφασιν διὰ κα- φ.171α
 θολικῆς σου σκέψεως ἐκσφενδονήσης τὸν ἄνωθι κῦρ Θωμᾶν υἱὸν τοῦ Συρζάκε Δαυίδ ὡς τὸ τότε ἀνήθου μου γεγονότα τὰ μνήστρα καὶ τε-
 λείαν ἱερολογίαν ἐτῶν θ' ἔχει χρόνους γ καὶ πλείον πατοῦντα εἰς τὸ ιγ 20
 ἔτος. Τονὸν δὲ ἐφήβου μου ἀνατρέπω τὰ μνήστρα ταῦτα καὶ τὴν τε- 21
 λείαν ἱερολογίαν τὰ γεγονότα εἰς ἐμέ δι' ἔργου καὶ οὐχ ὡς δικαίου, καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον. Ταῦτα λέγω τωζομένου τοῦ λιθέλλου μου καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ τοῦ ἀυξήσαι καὶ ἐλαττώσαι ἔχω. Προβάλλομαι δὲ καὶ τὰς ἐξόδους τὰς γενομένας καὶ τὰς μελλούσας γενέσθαι, οἷκτις κρατη- 23
 θείσης νομίμου εἰς αὐτόν, ὄρκου γενομένου τοῦ εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν, 23
 ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων, κεφαλαίων δοθέντων, μαρτύρων προσκομι-
 θέντων, δι' ὄρκου στενευθέντων καὶ τὰ λαληθέντα παρ' αὐτῶν πιστῶς
 γραφέντα καὶ διὰ συγκαταθέσεως τῶν μερῶν ἀναγνωσθέντα καὶ κηρυ-
 χθέντα. Καὶ ἐδόθη ἡμέρα τοῦ προρρηθέντος κυροῦ Θωμᾶ τοῦ υἱοῦ τοῦ
 Ζάκε Δαυίδ ἢ τοῦ προκουράτορος αὐτοῦ κυροῦ Ἰωάννου ἱερέως καὶ 30

3. πρέπει 5. προλαβῶν παρά τίνων ἐμνηστεύσατο προρρηθεὶς 6. Κων-
 σταντίνος 7. μνήστρα ἱερολογίαν 8. οὔσης 9. διέργου 11. πατόν'

διέργου 13. προρρηθεῖσα 14. παπᾶ 15. πρέ 17. ἄνω 18 (καὶ 20) μνή-
 στρα 21. διέργου Μεταξὺ τοῦ οὐ καὶ τοῦ χ' τοῦ οὐχ' ἐν γράμμα διαγεγραμμένου
 ἀπαιτῆ 22. σοζωμένου τῶν σο γεγραμμένων ἐκ διεσθώσεως ἀδιαγνώστων νῦν γραμ-
 μάων 23. ἐλαττώσαι 24-25. κρατηθείσης ὄρκου 29. προρρηθέντος

δευτερεύοντος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Ἀμπετελ Μεσήχ, εἰ βούλεται
 τις εἰπεῖν κατὰ τῶν μαρτύρων. Καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τακτὴν
 ἐμφανίσθη, καὶ εἶπεν ὅτι οὐκ ἔχω τι εἰπεῖν κατὰ τῶν μαρτύρων διότι
 ὑπάρχουν οἱ πάντες ἄνδρες ἔντιμοι καὶ ἀξιόλογοι. Καὶ ἀμφότεροι ἠσφα-
 5 λίσαντο τὴν δικτὴν καὶ αἰτήθησαν τὴν ἀπόφασιν. Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς
 ἡμέρα τοῦ πληρεστάτη ἀπόφασιν ἀκοῦσαι. Ἡς ἡμέρας κρεμαμένης
 ἐρευνήσαντες τὰς πράξεις αὐτῶν ἀκριβῶς, ἔχοντες δὲ καὶ βουλήν μετὰ
 λογίμων ἀνδρῶν, ἀπεφθήναμεν ἐγγράφως, καὶ διὰ πληρεστάτης ἀποφά-
 σεως ὀρίζομεν οὕτως. Κατακρίνοντας τὸν ῥηθέντα κύρ Θωμᾶν τοῦ Συρ-
 10 ζάκε Δαυὶδ ὡς οὐ δύναται εἶναι νόμιμος ἀνὴρ τῆς ῥηθείσης Θεοδώρας
 θυγατρὸς κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ σεκρετικοῦ ὡς γενναμένης ἄπασιν
 δι' ἔργου καὶ οὐχ ὡς δικαίου, ὅθεν ἐλευθεροῦμεν αὐτὴν τῆς τοιαύτης
 συζεύξεως καὶ ὀρίζομεν αὐτὴν τοῦ συζευχθῆναι ἐτέρῳ ἀνδρὶ νομίμῳ
 ἔνθα καὶ βούλεται, ὡς ἐφήβου οὔσης τὴν σήμερον. Ἐγράφη, ἀνεγνώ-
 15 σθη, ἐκπρόχθη ἡ παρούσα πληρεστάτη ἀπόφασις ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου
 Βαρνάβα εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν, παρόντων ἀνδρῶν καὶ μαρτύρων τοῦ
 θεοφιλεστάτου ἱερέως κυροῦ Λέοντος τοῦ ὀρκομοσίτου καὶ πρωτονοτα-
 ρίου ἐπισκοπῆς Λευκουσίας καὶ ἐκπροσώπου τοῦ αὐθέντου ἡμῶν καὶ
 δεσπότη, τοῦ θεοφιλεστάτου ἱερέως κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Ἀγιοαθανα-
 20 τίτου [καὶ χαρτοφύλακος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, τοῦ θεοφιλε-
 στάτου ἱερέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Πρέπη καὶ χαρτοφύλακος ἐπισκο-
 πῆς Λευκουσίας, τοῦ θεοφιλεστάτου ἱερέως κυροῦ Παύλου καὶ πρω-
 τοϊερέως τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως κυροῦ Ἰωάν-
 νου Ἀμπελμεσίχ καὶ δευτερεύοντος, τοῦ θεοσεβεστάτου κυροῦ Λέοντος
 25 τῆς Σκούφενας, τοῦ θεοσεβεστάτου πρωτοϊερέως κυροῦ Γεωργίου τοῦ
 Γρανέτου, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Καλωθᾶ,
 τοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Περ, καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλίγων, καὶ ἐπεδόθη τῇ
 προρρηθείσῃ Θεοδώρᾳ τῇ θυγατρὶ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ σεκρετικοῦ
 τοῦ ἔχειν αὐτὴ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν Ἀγι β̄ τρίτη τῆς ωιδ' ἐγ-
 30 χρονίας ἰνδικτιῶνος δ'.

1. Ἀμπετελμεσίχ βούλει τις 2. τακτὴν τῆ εἰρήν 4. δι' ὅτι τὸ ἐν-
 τιμοι πρόσθεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν συναγωγῇ τοῦ κειμένου 5. αἰτήθεισαν 6. κρεμμα-
 μένης 9. ὀρίζομεν 12. δι' ἔργου 13. τοιοῦτης ὀρίζομεν 14. ἐνφήβου
 οὔσης 17. ὀρκομοσί 25-30. τοῦ θεοσεβεστάτου—ἰνδικτιῶνος δ' γεγραμμένα
 ἐλάττω ἐν τῇ ἡμέρᾳ 25. σκούφενας βραχυγραφικῶς, παρῆστισον γεγραμμένον ἐν τῷ
 ἐγγράφῳ τοῦ φ. 1776 26. γρανέ 27. Καλωθᾶ 28. προρρηθείσα

ΣΣ (φ. 171β—172α)

Τὸ ἐπὶ ἔτος ἐπερίλαβεν ὁ ρρὲ Οὐγγος ὁ πρῶτην τὴν χώραν, κατὰ δὲ τὴν 18 Φεβρουαρίου τῆς κς ἐγχρονίας τῶν χρεῶν ἐλειτούργησε.

Κατὰ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὀκτωβρίου τῆς ξβ ἐγχρονίας τῶν χρεῶν ἐλειτούργησεν ὁ ρρὲ Ἐρβὴν ὁ παχὺς ὁ καὶ υἱὸς τοῦ ἀνωθεν ρηθέντος ρρὲ Οὐγγου.

Ἴ ἡμεῖς οἱ κληρικοί (δ α γ ε ρ α μ μ ἔ ν α) μηνὶ Ἰανουαρίῳ κς ἐκταχλάσαμεν ἐν τῇ πόλει Νεμεσοῦ ἡμεῖς οἱ κληρικοί τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Ἀμαθουσίας ὅτε ὁ μέγας οἰκονόμος καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ ἐμφανισαμεν τὸν θάνατον τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν κυροῦ Ματθαίου ἐνώπιον τοῦ ππνιερωτάτου ἐπισκόπου Νεμεσοῦ κυροῦ Μπαρτάλ (;) κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν καὶ κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ ὀρδινιασμοῦ τοῦ ἀγιωτάτου πάπα Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ αὐθέντης ἡμῶν ἐπίσκοπος Νεμεσοῦ ὁ προρηθείς κῦρ Μπαρτάλ (;) δι' ὀρίσατο ἡμᾶς ὡς ἵνα ποιήσωμεν ἐκλογὴν καὶ ψήφον ἐπισκόπου εἰς σῶμα τετιμημένον καὶ ἄξιον μετὰ παρακλήσεως τῆς χάριτος τοῦ ἀγίου πνεύματος :

ἡμεῖς δὲ οἱ πρόρηθέντες κληρικοί τῆς ἐπισκοπῆς Ἀμαθουσίας μετὰ πολυήμερου βουλήσ, καὶ σκέψεως μετὰ ἀξιόπιστων καὶ λογίμων ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας ἐνωρίας ἡγουμένων τὲ καὶ λαϊκῶν καὶ μετὰ παρακλήσεως τῆς χάριτος τοῦ ἀγίου πνεύματος μετὰ ψαλμωδίας καὶ δεήσεως ὁλονύκτου· ὅδε κἀκεῖσε περιδύσαντες καὶ διανοηθέντες καὶ διανοηθέντες, ἐρευνήσαντες ἀκριβῶς, εἴρωμεν ἀνδρα ἀρέσκοντα τοῖς πᾶσι· σὺν θεῷ τὸν ὁσιότατον καθ' ἡγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἀσωμάτου Λευκάρων κῦρ ἱερομόναχον Ὀλβιανόν· γένους καὶ κλήσεως ὀνομαστοῦ· ἀνδρα ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τῆς μοναχικῆς τάξεως ἀναθρεμμένον· εὐλαδέην· σώφρονα· εὐτακτον· διήκουντα τὴν ἰδίαν μονὴν εὐπρεπέστατα· γρήγορον· τῶν γραμμάτων ἔμπειρον· πρᾶον· δυναμένον θεραπεῦσαι καὶ διηγήσαι τὰ τῆς ἐπισκοπῆς ἱ

Τὸ σημεῖωμα τῶν στ. 6 καὶ ἐξῆς ἄλλη πυκνοτέρη χειρὶ γεγραμμένον, ὡς φαίνεται, ἀργότερον τῶν ἐν τῇ σελίδι ταύτῃ καὶ τῇ ἐπομένῃ ἐν ἀγράφῳ μείναντι χώρῳ.

Τούτον ζητοῦμεν, τούτον θέλωμεν, τούτον ποθεοῦμεν, τούτον ἀπισθεγοῦμεθα· τούτον κοινοὶ πάντες δοκιμάσαντες, ἐκλέξαντες καὶ σὺν θεῷ, καὶ τῆς τοῦ ἀγίου πνεύματος χάριτος, ἐψηφίσταμεν ἀδωροδόκητα, ἀπροσωπίλυπτα, καὶ ἀπαράκλητα· καὶ εἰς ἕκαστος ἐξ ἡμῶν τῇ οἰκειοχείρῳ μαρτυρίᾳ, ὑπέγραψεν.

† Μηνί Ἰουνίῳ κδ τῆς ρηθείσης ἡγ ἐγγρονίας ἐστέφθη ῥήε τῆς Κύπρου ὁ πανεὐγενέστατος ἀντάδελφος αὐτοῦ μεσοῦρ Ἐρρί †

† Μηνί Ἰανουαρίῳ τῆς ἡδ ἐγγρονίας τέλος τοῦ βίου ἐχρήσατο ἡ κυρά τοῦ Βερούτη ἢ θυγάτηρ τοῦ μεσοῦρ Ζωάν τῆ Μπήλ τοῦ αὐθέντου τοῦ Βερούτη. ἢ σύμδιος (ον) τοῦ συρ γκι μπαρλάς †

Μηνί Σεπτεμβρίῳ δεκάτῃ τῆς ἡζ ἐγγρονίας ἡμέρα τ ἐγεννήθη ἡ θυγάτηρ τῆς (;) Ζωῆ (διαγεγραμμένον μετὰ τῶν ἐπομένων γραμμάτων εἰς καί τινων ὀλίγων εἶτα διεξεσμένων, ἐν δὲ τῇ ϖζ καθαρώς γεγραμμένον ζωῆ).

† Μηνί Ἀπριλλίῳ κς τῆς ἡζ ἐγγρονίας ἐπιάσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαρινῶν ἢ μεγαλόπολις Τρίπολις †

† Μηνί Μαίῳ ιη τῆς ἡθ ἐγγρονίας ἐπιάσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαρινῶν ἢ μεγαλόπολις Πτωλεμαῖς †

† Μηνί Φεβρουαρίῳ ἡμέρα Τρίτῃ τῆς ωι ἐγγρονίας τέλος τοῦ βίου ἐχρήσατο ὁ εὐλαβῆς συρ μπετράν (εἶτα διαγεγραμμέναι αἰλέξεις ὁ υἱὸς καί τινα ἄλλα γράμματα ἀδιᾶγνωστα) ἐν τῇ χώρᾳ Πάμφῳ καὶ ἐτάφη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Σύρων εἰς τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ †

† Μηνί Αὐγούστῳ η τῆς ωια ἐγγρονίας ἡμέρα ε' ὥρα τῆς ἡμέρας γέγονε σεισμὸς μέγας ἐν τῇ πόλει Λευκουσίᾳ.

† Μηνί Μαίῳ τ ἡμέρα δ τὸ λυχνικὸν τῆς Ἀναλήψεως ἐγγρονίας ωιδ τέλος τοῦ βίου ἐχρήσατο ἡ σύμδιος (ὁ λόγρον) κυρά (εἰρ διαγεγραμμένον) Θεοδώρα ἢ θυγάτηρ κῦρ (εἶτα λέξεις διαγεγραμμένη) Μαροῦρ (;), ἣν ὁ Κύριος ἀναπαύσει αὐτὴν καὶ ἔσεται μετὰ τὸν χορὸν τῶν δικαίων †

† Τῇ κδ Ἀπριλλίου τῆς ωκς ἐγγρονίας τέλος τοῦ βίου ἐχρήσατο Γεώργιος ὁ ἀντάδελφός μου, ὃν Κύριος ἀναπαύσει †

† Τῇ ιη Ἰανουαρίου ἡμέρα τ τῆς ωκη ἐγγρονίας τέλος τοῦ βίου ἐχρήσατο ὁ ἐξάδελφός μου κῦρ Ἰωάννης τοῦ (γράμματα εἰνα διαγεγραμμένα) ὃν ἀναπαύσει κύριος.

Τὰ δύο τελευταῖα σημειώματα ἐν τῇ ϖζ πλαγίως.

ⲚⲚⲔ (φ. 172 β)

Ἡ τεκνογονεῖα τῶν παιδῶν κυροῦ Ἰωάννου τοῦ ἡμετέρου
θεοῦ καθῶς ἀναγράφονται διὰ οἰκειο|χειρῶν αὐτῶν
γραμμάτων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Κελοόριτου ἐκείνου

ἕγρον

Ὀκτωβρίου εἰς ἡμέ-
ρα εἰς ἰνδικτιῶνος· εἰ
τοῦ πύμ· ἔτους ἐγεν-
νήθη ἡ Ἄννα.

Ἀπριλλίου α ἡμέρα
α ἰνδικτιῶνος εἰς τοῦ
υτ, ἔτους ἐγεννήθη ἡ
Ἡεροδώρα.

Σεπτεμβρίου ιγ ἡμέρα
ζ ἰνδικτιῶνος α τῆς νη
ἐγγρονίας ἐγεννήθη ὁ
Νικολαός

Ἰανουαρίου γ ἡμέ-
ρα δευτέρᾳ ἰνδικτιῶ-
νος ε τῆς νη ἐγγρονίας
ἐγεννήθη ἡ Μαρία,

Ἰουνίου ἰνδικτιῶνος
ζ τῆς νη ἐγγρονίας
ἐγεννήθη ἡ Καλή

Ὀκτωβρίου β ἡμέρα
Δευτέρᾳ ἰνδικτιῶνος ι
εἰς ε ἐγγρονίας ἐγεν-
νήθη ὁ Ἰωάννης.

ⲚⲚⲕ (φ. 172 β)

† Μηνὶ Ἀπριλλίῳ κτ' ἡμέρα Τρίτη τῆς ωιδ ἐγγρονίας ἤρπαιεν ὁ
ὁ εὐγενέστατος μεσορ Ἀμαρρήν ὁ υἱὸς τοῦ ρε Οὔγγου νῆν ἐξουσίαν του
ρηγάτου τοῦ πανύψηλοτάτου ῥηγῶς τοῦ ρρε Ἐρρι καὶ ἀταδέλφου αὐτοῦ
καὶ γέγονε γκουβερνούρης καὶ δικηγότης τοῦ ῥηγάτου τῆς Κύπρου καὶ
ἔλαβεν καὶ τοὺς ὄρκους τῶν ἀνθρώπων τοῦ ῥηγάτου καθ' ἀλλήλων καὶ
ἱερομένων λιζίων ἀνθρώπων καὶ τοῦ κοινοῦ λαοῦ· ἵνα φυλάττουεν τὸ
σῶμα αὐτοῦ· καὶ διατηρεῖν αὐτὸν κατὰ παντὸς ἀνθρώπου σωζωμένου
τοῦ ῥηγῶς †

† Μηνὶ Ματίῳ εἰς ἡμέρα Ε τῆς ωκζ ἐγγρονίας τέλος τοῦ βίου ἐχρή-
σατο ἡ νόμρη μου |ἔπονται λέξεις διαγεγραμμέναι, ὧν διακρίνονται
μόνον τοῦ Κων[σταν]τ ἡν κύριος ἀναπάση)

† Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κε τὰ Χριστουγέννα τῆς οστ ἐγγρονίας ἰνδι-
κτιῶνος εἰς ἐστέφθη ὁ πανευγένεστατος μεσορ Οὔγγος τε λιζινιά καὶ υἱὸς
τοῦ μεσορ Ερρι του πρίντζι ῥῆε Κύπρου παρὰ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσο-
λύμων κῶρ κίλι λεγάτου ὄντος τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου καὶ εἰς Κύπρον
εὑρεθέντος.

† Κατὰ δὲ τὸν Σεπτεμβρίον μηνᾶ εἰς τὴν κδ τῆς οη ἐγγρονίας

ἑστέφθη ὁ ἄνωθεν ῥηθεὶς ῥῆξ τῆς Κύπρου ῥῆξ τῶν Ἱεροσολύμων ἐν τῇ
χώρῃ τῆ Τύρω.

† Κατὰ δὲ τὸν Μάρτιον μῆναν τῆς ἡ ἐγγχρονίας τέλος τοῦ βίου
ἐγγρήσατο ὁ ἄνωθεν ῥηθεὶς ῥῆξ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Κύπρου ἐν
τῇ χώρῃ τῆ Τύρω· εὖ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἐκήδευσαν ταῦτο ἐν τῇ Κύπρῳ
εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν Λευκωσίας.

† Μηνὶ Μαΐῳ εἰς τῆς ἡ ἐγγχρονίας· ἑστέφθη ῥῆξ τῆς Κύπρου ὁ πα-
νευγενέστατος μεσσηρ Ζωάν ὁ υἱὸς τοῦ ἄνωθεν ρηθέντος ῥρὲ Οὐγγου
τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Κύπρου ῥῆξ ἐν (ἔπονται δύο τρεῖς λέξεις ἀδιά-
γνωστοί, ὅτε κεκομμένα· μετὰ τοῦ δεξιοῦ ἄκρου τῆς κάτω ῥας).

ΣΒΣ (φ. 173α)

Θεσπίματος παλαιοῦ ἐκτεθέντος παρὰ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀπο-
στόλων Πέτρου, γραφῇ δὲ τοπωθέντος παρὰ τῶν ἐν Νικαία θείων Πα-
τέρων, ὡς ἄνευ συστατικῶν γραμμάτων τοῦ χειροτονήσαντος ἐπισκό-
που μὴ ἀπαίρειν τινὰς τῶν τὴν ἱεροσύνην ἐπειλημμένων εἰς ἑτέραν πό-
λιν ὅπως μὴ κρίνωνται παρὰ τοῖς κοσμικοῖς καὶ πρόσκομμα γένηται τὰ
ἰερά τοῖς ἀνέροις, τούτοις τοῖς ἱεροῖς κανόσι καὶ θεσπίμασι κινηθεὶς
καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος μητροπολίτης ὑπέριμος Χαλκηδόνος Συμεῶν
τὸν εὐλαδέστατον Σεραπίωνα μαρτυρηθέντα παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πα-
τριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Ἀθανασίου καὶ παρὰ τῶν εὐλαβεστά-
των ἱερέων καὶ λαϊκῶν ἀξιολόγων τοῦ εἶναι αὐτὸν ἁμωμον ἐν πᾶσι
σεμνῆς τε πολιτείας καὶ ὀρθῆς πίστεως, τοῦτον χειροτονήσαντες πρεσβύ-
τερον δεδώκαμεν αὐτῷ τὸ παρὸν ἀπολυτικὸν ὡς ἐκσφράγισμα τοῖς ἐν-
ταγγάνουσι τοῦ δέχεσθαι αὐτὸν ἄσμενως καὶ μὴ ὑπολήψῃσι τισὶ καθυ-
ποβάλλεσθαι ὡς ἑτερόδοξον εἴτε τὸν βαθμὸν ὑποκλέψαντα. Ἐγράφη δὲ
καὶ ἐσφραγίσθη μηνὶ Μαρτίῳ λα' Ἰνδικτιῶνος α' τοῦ ςωια' ἔτους.

† Ὁ μητροπολίτης Χαλκηδόνος καὶ ὑπέριμος Συμεῶν

ΣΒ (φ. 173α-β)

Εἰ ὁ Ἀδάμ ἐκεῖνος ὁ πρωτόπλαστος καὶ προπάτωρ ἐξεδήληθη μὲν
τῷ ἐν Ἐδέμ παραδείσου διὰ μικρᾶς τοῦ ξύλου γεύσεως πάσας τὰς
ἡμέρας αὐτοῦ ἔκλαιε θρηνηθῶν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ἔδει θρηνεῖν καὶ

2. γραφῇ 4. ἱεροσύνην 6. ἀνιέροις 6. κανονηθεὶς 13. ὑπολή-
ψῃσι τισὶ 16. ἐκεῖνος 17. ἐνεδὲμ μικρᾶς πᾶσας 18. θρηνοδῶν

λυπεῖσθαι τὸν ἐάσαντα τὸν νέον παράδεισον, τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων,
 τὸν δεύτερον οὐρανόν, τὸ ἐγκλωπίσμα τῆς οἰκουμένης, τὸ καύχημα
 τῆς ὀρθοδοξίας, τῆς ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τῆς ἱερωσύνης ἢ εὐπρέ-
 πεια. Καὶ τίς ἐστὶν ὃς φράσαι δυνήσεται τὰ κάλλιστα τοῦ τοιούτου
 ἐπιγείου οὐρανοῦ τε φημί καὶ παραδείσου; Τοῦτον ἐμὲ || ἔδει βρηνεῖν φ.173η
 τὸν τῆ οἰκείᾳ γνώμῃ καὶ ἀθέσμῳ συμβουλῇ καταλείψαντα καὶ δραμόντα 5
 κατοικεῖν ἐν τῇ Κύπρῳ, ὅπου οὐ μόνον λιμὸς σίτου καὶ ἄλλων ἀγα-
 θῶν, ἀλλὰ καὶ πάσης ἄλλης ἀγαθοεργίας καὶ κωφευούσης τοῦ μὴ ἀκοῦ-
 σαι λόγον θεοῦ καὶ οὐ τοῦ πάλιν μόνον, ἀλλὰ καὶ σὲ τὴν ἡγιασμένην
 λέγω φυγὴν ὑστερεῖσθαι καὶ τοὺς σοῦς κλάδους οὓς φιλαρέτως ἀνέθρεψας 10
 καὶ θεαρέτως ἐτίμησας καὶ πῶς οὐκ ἔδει μέ σε ζητεῖν ὡσπερ ὁ ἡμέ-
 τερός γνήσιος πατήρ κατὰ τὸν πάλαι πατριάρχην Ἰακώβ παῖδας ἄρρε-
 νας καὶ θήλειες ἔχειν, καὶ ἐκ πάντων ἕως καὶ νῦν οὐχ ὑπέμεινεν εἰ μὴ
 ἡ σὴ ὀσιότης καὶ ἡ ἐμὴ οἰκτρότης· καὶ ἵνα λυπήσω πλεῖον, ἀρκεῖ ἕως
 τοῦτου τό γε νῦν, ὦ κυρία μου, εἴτε σωματικῇ καὶ πνευματικῇ ἀδελφῇ, 15
 σωματικῶς μὲν εὐχομαι ἵνα ὑγιαίνης· ψυχικῶς γὰρ μαρτυρεῖ καὶ ἡ πρά-
 ξις καὶ ἡ ἀκοή, ὅτι πάντοτε ὑγιαίνεις καὶ τῷ θεῷ εὐσεβῶς λατρεύεις
 καὶ δουλεύεις αἰσίως. Χαίρου καὶ εὐφραίνου κατὰ τὸν θεῖον Απόστο-
 λον. Πάντοτε γὰρ φησι χαίρετε ἀδιαλείπτως, προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐ-
 χαριστεῖτε. Μὴ κατὰ τινα αἰτίαν ὀκνήσης τῆς προσευχῆς ἥσπερ παιδιό- 20
 θεν ἔλαχος καὶ ἐδιδάχθης. Πάντα τὰ λυπηρὰ ἀποτάσσου καὶ τῷ θεῷ
 τὴν ἐλπίδα σου ἀνάθου. Ἐλπισον γὰρ φησὶν ὁ ψαλμὸς, καὶ αὐτὸς ποιή-
 σει καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς, τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς με-
 σσημῶριαν. Ἡβουλήθην γράψαι σοι τὰ κατ' ἐμὲ ἅπερ μοι συνέβησαν ἀφ' ὧν
 ἐξέβην ἀπὸ τὴν ἀντίληψίν σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην· πολλὰ γὰρ ἠπόρησα, 25
 καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου οὐκ ἔχουσι τὸ φῶς ὡς τὸ πρῶτον, καὶ ἐκ τῆς αὐ-
 τῆς γραφῆς μᾶλλον ἐξ αὐτῆς τῆς γραφῆς πιστεύσεις, ὅτι τῆς ἐμῆς χει-
 ρὸς γράμματα οὐκ εἰσὶ. Τοὺς ἐπαινετοὺς καὶ ἐντίμους τοὺς ἡγαπημέ-
 νους ἀδελφιδούς καὶ τὰ τέκνα ἀκωρῆστος κατασπάζομαι ὡς θέμις
 ἐξαιρέτως τὸν γενναῖον στρατιώτην, τὸν κῶρ Γιώργιον, καὶ ἀναμνησκῶ 30
 αὐτὸν περὶ τῆς εἰκόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ

3. ἱεροσύνης 4. φράσαι Ἐπὶ δυνήσεται ἐγράφη πιθανῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ
 ἐπιστολογράφου 4—5. τοιούτου ἐπιγείου φημί τούτων 6. δραμῶντα
 9. πάλιν 10. σοῦς 10. οὔς 11. ἔδειμαι 13. οὐχ' 15. εἴτε σωματικῇ
 πνευματικῇ 16. ὑγιαίνης πράξις 17. ὑγιαίνης 20. αἰτία ὀκνήσης
 22. ἔλπησον 23. ἐξῆσει 24. ἠβουλήθην 24. ἀφῶν 25. ἠπόρησα 26. ἔχω-
 σιν 28. ἡγαπημένους 29. ἀδελφιδούς 29. θέμις (;) 30. ἐξερέτως

μονῆ. Οἱ ἡμέτεροι πάντες φιλαδέλφως κατασπάζονται ὑμᾶς. Ἡ νῦν
 μοναχὴ Μάρθα ποικίλα εὐχαριστήρια ἐξιγγύσατο ἡμῖν ἀφ' ὑμῶν. Ὡς
 ρία μου ἡγιασμένη, ἀγαθὴ ἀδελφὴ μοναχὴ Θεοδοσία καὶ κἀθηγουμένη τῆς
 ἡμετέρας μονῆς, μὴ ἀμελήσῃς γράφειν ἡμῖν τὰ κατὰ σέ· ποθεῖμεν γάρ
 5 ἔχειν συγχῶς. Αἱ μοναχὰὶ πάσης τῆς αὐτῆς μονῆς τὴν ἐδαφιαίαν με-
 τάνοιαν ἀπονέμουν τῆς μεγάλῃς ἀγιωσύνης σου.

ⲄⲄ (φ. 174 α)

Γράμμα νομικοῦ

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως οἱ πάλαι θεῖοι καὶ εὐσεβεῖς βασιλεῖς
 φιλοπονήσαντες μετὰ καὶ ἐτέρων σοφῶν ἀνδρῶν ὅρους καὶ νόμους ἐξέ-
 θευτο εἰς σύνεσιν κατάστασιν τε καὶ διόρθωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.
 ὥστε μὴ ὑπερβαίνειν ἕτερον ἐτέρου διὰ τε διατάξεων καὶ νομῶν θεο-
 5 πισμάτων εἰς θεὸν καὶ ἀνθρώπων ἀρέσκειαν, καὶ οὐ μόνον ἐθέσπισαν
 διὰ τε σύστασιν καὶ κατάστασιν καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐννοιῶν ἄλλα τε
 καὶ βαθμῶν ἀξιωματίων καὶ γραμματοσυμβολαίων τε καὶ ταβουλλαρίων.
 Ἐνθεν τοι καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐπισκεψάμενοι καὶ γρήσιν ἔχοντες
 ταβουλλαρίου καὶ συμβολαιογράφου, ἐξετάσαντες κατέρευνησαντες εὖ-
 10 ρωμεν σὲ τόνδε ἔμπειρον ὄντα καὶ μεμαθητευμένον τῶν θείων νόμων τὴν
 ἀσφάλειαν δυνάμενον κατορθοῦν τὸ ἀσθενές τῶν μὴ εἰδῶτων τὸν νόμον
 καὶ γράφειν τὸ ἀληθὲς ἀδώρως καὶ ἀδοροδοκίτως ἔχων τε τὸ εὐεπίλυ-
 πτον καὶ γρήσιμον. Τοῖνον καὶ ἐπιτρέπομέν σε τοῦ εἶναί σε ταβουλλα-
 15 ριον καὶ γραφέαν τῶν συμβολαίων τῆς κατ' ἐνωρίαν τοῦ χωρίου Λα-
 κάρων καὶ συναριθμεῖσθαι μετὰ καὶ τοῖς λοιποῖς ταβουλλαρίοις ἀπόγε
 τοῦ παρόντος καὶ ἀκωλύτως καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς τὴν τοιαύτην μεταχειρί-
 σιν μετέρχεσθαι συντετηρημένα ποιεῖν μέλλεις κατὰ νομικὴν παρατή-
 ρησιν καὶ ἀκρίβειαν καὶ μὴ κατὰ χάριν ἢ δυναστείαν ἢ προσπάθειαν
 γράφειν ἐν γωνίᾳ παραβύστω ἀλλ' ἀναφανδὸν καὶ ἐκκλησίᾳ καθολικῇ καὶ
 20 κατὰ τὸ μέσον, πολιτείας καθήμενον καὶ τῇ εἰδήσει καὶ προτροπῇ τοῦ

4. σοῦ συγχῶς 5. ἐδαφίαν

2. Τοῦ φιλοπονήσαντες προαίτια: βασιλεῖς τὸ δεύτερον γραφῆν καὶ διαγεγραμ-
 μένον. ὅρους 4. ὥστε ὑπερβαίνειν 5. ἐθέσπισαν 6. ἐννοιῶν 7. γραμματο-
 συμβολέων τε 8. ἐνθεν 9. συμβολαιογράφου 10. εὐρωμεν 11. εἰδῶτων
 12. ἀδώρως ἀδοροδοκίτως 13. τε ἐπιτρέπομέν 14. συμβολέων ἐνωρίαν
 15. ἐξῆς μετέχειρησιν 18. καταχάριν 19. γονεῖα παραβίστο ἀναφανδῶν

προμηκηρίου σου, πλαττόν δὲ τὸ παράπαν ἢ ψευδομάρτυρον μὴ ἐκτίθε-
 σθαι, κἄν τις σε διὰ χροσίου πολλοῦ πρὸς τοῦτο καθέλξη, εἰ μὴ πως καὶ
 τῆς τοιαύτης ἐνεργείας καὶ μεταχειρίσεως ἀλλοτριωθῆναι καὶ τῆς προ-
 ρούσης σοι περιουσίας ἐκπεσῶν καὶ σωματικῶς ὑποστῆναι τὴν τιμωρίαν.
 Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον ἔγγραφον γραφέν καὶ παρ' ἐμοῖ
 ὑπογραφέν καὶ διὰ κτηρίου βουλιωθέν ἐπεδόθη σοι τῷ εὐλαβέστατῳ κῦρ
 ὀδεῖνα τοῦ ἔχειν σοι αὐτὸ εἰς ἐνδειξίν καὶ ἀσφάλειαν.

ⲚⲨ (φ. 17ᵇ ὁ)

Ἡ ἀνθρωπίνῃ ἀσθένειᾳ πολλῶν ἐλαττωμάτων ἔμπλεως οὕσα μᾶλ-
 λον δὲ καὶ σφαλμάτων πολλῶν δεῖται καὶ τῶν κατάρρωμάτων. Τῷ τε
 κατ' ἄνω Θεόδωρος τῆς Σκούφενας καὶ σακελλάριος τῆς ἀγιωτάτης ἐπι-
 σκοπῆς Ἀμαθουσίας πολλάκις πταίσας πρὸς τὸν ἐμὸν ἀρχιερέα τὸν θεο-
 τιμητον ἐπίσκοπον Ἀμαθουσίας, πρόεδρον Νεμετοῦ καὶ Κουραίων, κῦρ
 Ὀλόιανόν καὶ ὑπ' αὐτοῦ δεξάμενος κολακείας καὶ ἐπαπειλίας οὐδέπω
 συνείξα καὶ πολλὰ τοῦτον ἐξουθενώσας τανῶν εἰς γνώσιν εἰσῆλθον, καὶ
 οὐκ ἀπαρκαλιτεύσας ἀξιοπίστους ἄνδρας, ὥστε ποιῆσαι παράκλησιν πρὸς
 αὐτόν, ἵνα λάσω ἐξ αὐτοῦ συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν σφαλμάτων ὧν
 ἐπρόσκειρουσα πρὸς αὐτόν, οἱ καὶ ποιήσαντες πρὸς τὸν ῥηθέντα δεσπότη
 μου τὴν τοιαύτην παράκλησιν, ἔτυχον τῆς αἰτήσεως. Ἐγὼ δὲ ὑπό-
 σχομαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅτι οὐ μὴ εὐρεθῶ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ
 τιμῆς ἢ τινα ἐναντίαν βουλήν προσθήσω κατ' αὐτοῦ. Εἰ δὲ γε εὐρεθῶ
 ὀφείποτε ἐναντίος τοῦ τε θελήματος τοῦ ἡμετέρου δεσπότη Ἀμαθού-
 των καὶ τῆς ἑαυτοῦ τιμῆς, ὡς ὀφείλω, ὀφείλω ἐκπίπτειν πάσης τιμῆς
 καὶ ἀξίας ἁκκλησιαστικῆς. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν οἰκειόχειρον
 ἔγγραφον πεποίηκα ἐνώπιον τῶν προσκληθέντων ἀξιοπίστων μαρτύρων
 ὑπογραψάντων.

Μηνὶ Φεβρουαρίου τῆς οἰε' ἐγγρονίας.

(Ἦκεται τὸ τέλος)

1. προμηκηρίου 2. μετέχειρήσεως 4. ἐκπεσῶν 6. ἐπεδόθη 7. ο
 1. ἐλαττωμάτων Τοῦ ἔμπλεως προγράφεται οὕσα ἀπαρκαλιεμένη
 2. δεῖτε τὸ 6. ἐλαπιηλίας 7. γνώσιν δεῖ 8. ποιῆσαι
 13. ἐξῆς 13. ἢ τινα 14. ὀφείποτε 15. ἑαυτοῦ πλῆσος ἐκπίπτειν